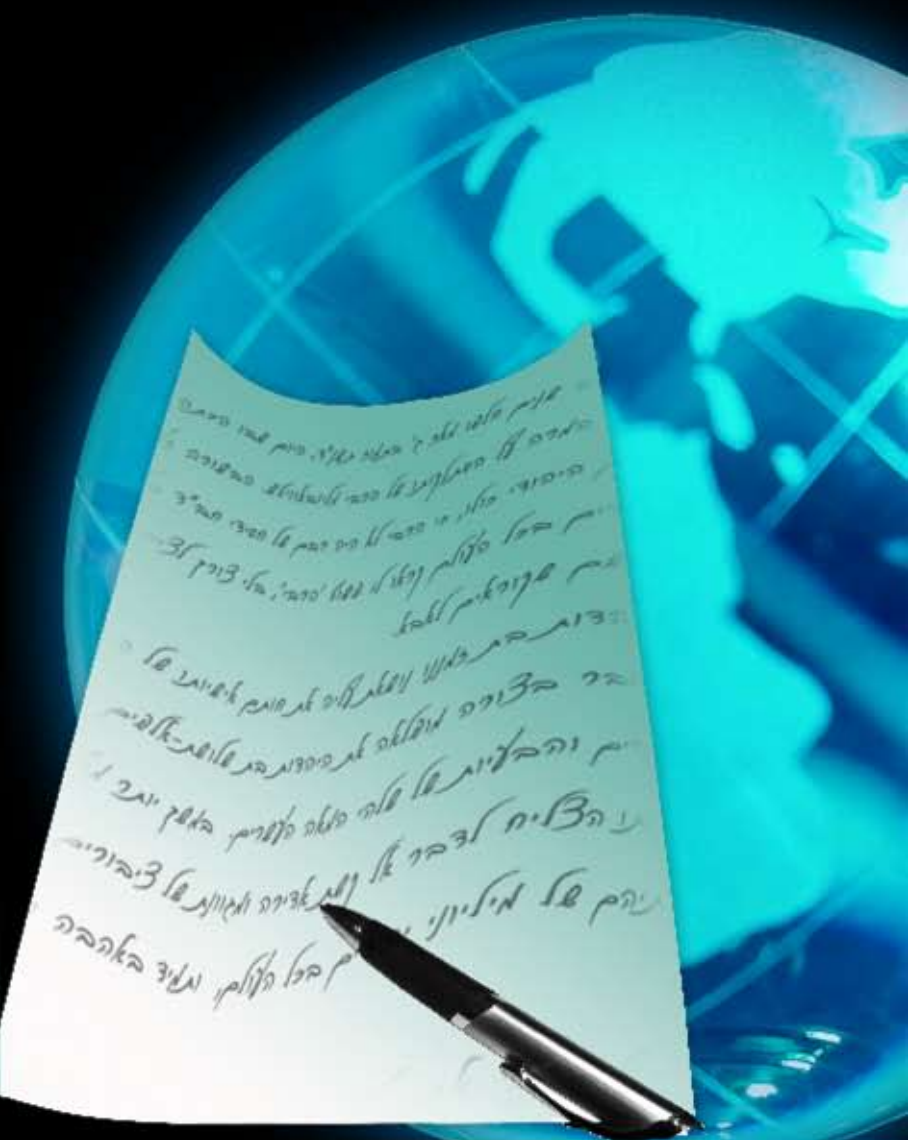
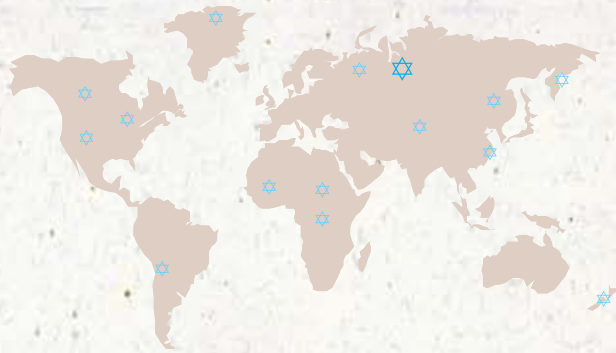

חיים של שליחות

שלוחים כותבים לעיתון ישראלי
על חיי השליחות

הקשר היהודי

25.02.06, סיביר, רוסיה

לוי קמיניצקי טומסק, סיביר, רוסיה. **אוכלוסייה:** מיליון תושבים
יהודים: 9,000 **בית כנסת:** אחד **פעילות יהודית:** בית ספר יום ראשון,
 גן ילדים, מועדון צעירים ומועדון לגיל הזהב **טמפרטורה ממוצעת בחורף:**
 מינוס 28 מעלות.

מינוס חמישים בצל

עוד שבת קפואה. לפני פחות מדקה יצאתי מביתי לכיוון בית הכנסת, רק שבע דקות הליכה מפרידות ביניהם. בקיץ אני לא מייחס לשבע הדקות הללו חשיבות, אבל עכשיו בשלהי פברואר, לכל שנייה יש משמעות.

אני נזכר עכשיו מתי שמעתי לראשונה על טר-מסק, זה היה לפני שנתיים בכינוס הדו-שנתי של שלוחי הרבי מליובאוויטש בחבר העמים שהתקיים במלון בים המלח. אני ורעייתי, זוג צעיר שנישא זה עתה, באנו לפגוש את הרב הראשי לרוסיה, הרב בערל לאזאר. אמרו שיש לו כמה הצעות מעניינות לשליחות. סיפרנו לו קצת על עצמנו. הוא שאל כמה שאלות, ואז הוא אמר: "תשמע לוי, יש עיר גדולה שנקראת טומסק. יש שם עשרת אלפים יהודים. העיר נמצאת בסיביר. אבל זה לא נורא, לא כל כך קר כמו שזה נשמע. אפשר לעשות שם הרבה דברים: לפתוח בית כנסת, להקים בית ספר יהודי ועוד ועוד. וזה רק ארבע וחצי שעות טיסה ממוסקבה". אתמול דיברתי עם חבר מכפר חב"ד. כשאמרתי לו שבשבת צופים החוזים שהטמפרטורה תגיע למינוס 50 מעלות, הוא שאל: "תגיד, יש

לא נרתעים מחקור. הכניסה לבית הכנסת בסיביר

בכלל הבדל בין מינוס 50 למינוס 20? אז כן, יש הבדל. אפילו הבדל גדול. בדיוק אותו הבדל שיש בין פלוס 25 לפלוס 5. זה באמת נס שאנחנו גרים רק שבע דקות הליכה מבית הכנסת. השאלה היא האם יהיה מגיין. הרי כבר שלושה ימים שהכל סגור, וההסקה בבית הכנסת לא משהו.

נשארו רק 200 מטרים, זה ממש כלום, שתי דקות וחצי ואני שם. כשנכנסתי לבית הכנסת לא האמנתי למראה עיניי: 48, כן 48 יהודים, שעת לפני שנה וחצי כף רגלם לא דרכה בבית הכנסת, באו בכפור הזה להתפלל ולשמוע את קריאת התורה. רובם אמנם לא קוראים עברית, אבל הנשמה מבינה.

כששאלתי את פליקס חיימוביץ' בן ה-78 איך יצא מהבית בקור הזה, הוא אמר לי משפט שחימם לי את הלב: "יהודי יכול להתחמם רק בבית הכנסת".

www.chabad.org.il

שלוחים יקרים,

מפעל השלוחים שייסד כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו מחולל מהפכה אדירה ברחבי ארץ-הקודש והעולם כולו, ומהווה מקור גאווה לכל חסיד חב"ד באשר הוא. חייהם של השלוחים, הרוויים מסירות-נפש יום-יומית, והפעולות הכבירות הנעשות על ידם – גורמים קידוש שם הרבי ושם ליובאוויטש בקרב כל מי שנחשף לעשייה מופלאה זו.

אגף דוברות חב"ד באה"ק שואף להביא את המפעל הגדול הזה לידיעת הציבור, ולפרסמו בכל אמצעי התקשורת, כדי שיותר ויותר יהודים ידעו להעריך אל-נכון את פועלו הגדול של הרבי.

כך משודרת בכל יום שישי ברדיו 'קול חי', בתכניתו של ידידנו אסף נגל, פינה שבה מתקיים ראיון עם שליח כלשהו ברחבי הארץ והעולם, ודרך השידור הזה לומד ציבור המאזינים להכיר ולהוקיר את פעילותם של השלוחים.

בכל חג ומועד, כאשר רבבות מטיילים ישראלים משתתפים בסעודות החג והתפילות שמאורגנות על-ידי בתי-חב"ד באתרי הטיולים – אנו מנסים להביא את הדברים לידיעת הציבור הרחב, באמצעות כלי-התקשורת, העיתונות הכתובה והתקשורת האלקטרונית.

בשנה שחלפה הצלחנו ליצור שיתוף פעולה עם העיתון 'ישראל', המחולק במאות אלפי עותקים לנוסעים בתחבורה הציבורית. הצענו לעיתון לפרסם טור ('בלוג'), שבו יספרו כמה מהשלוחים על אופי חיי השליחות ומורכבותם. ההצעה נתקבלה ובמשך חודשים רבים פורסם המדור הזה מעל דפי העיתון וזכה לתגובות חמות.

בדרך זו יכלו מאות אלפי יהודים, אשר עדיין אינם שומרי תורה ומצוות, לגלות כמה סבוך לחגוג את חג השבועות בסיין, כיצד מתמודדים עם חינוך הילדים באתונה, מה גרם לתזמורת הצבא האדום לצעוד ברחובות קייב, איך נערך השליח בקריית-שמונה לנוכח מטר טילי הקטיושות, וכיצד מצליחים השלוחים בבנגוק ובקטמנדו ליצור שפה משותפת עם אלפי תרמילאים ישראלים צעירים.

בחוברת שלפניכם ליקטנו מבחר מאותם טורים, כפי שהתפרסמו בעיתון, ואנו מתכבדים להגישם לפניכם.

נשמח מאוד על הידוק שיתוף-הפעולה עם השלוחים ועל העברת חומר שיוכל להתפרסם בתקשורת הישראלית. זכרו שאנו עומדים תמיד לשירותכם.

ויהי רצון שתיכף ומיד ממש נזכה לפרסם בעיתונים כי משיח צדקנו הגיע בפועל ממש, בגאולה האמיתית והשלמה.

מרדכי (מוני) אנדר

טל' 972-3-9607588 שלוחה 140
 moni@chabad.org.il

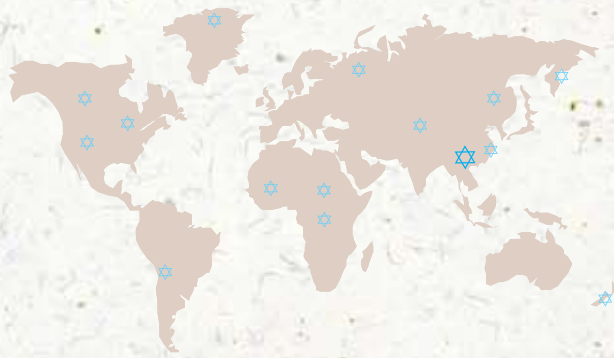
מנחם ברוד

טל' 972-3-9607588 שלוחה 131
 Brod-m@chabad.org.il

יוצא-לאור ומוגש על-ידי
 אגף דוברות חב"ד
 שעל-יד אגודת חסידי חב"ד באה"ק
 יו"ר הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב

עריכה: מוני אנדר
 גרפיקה: "רושם" - ל. בן-משי
 פרסום: D פרנט פרסום - 04-8716173

הקשר היהודי

4.3.06, בנגקוק, תאילנד

הרב נחמיה בנגקוק, תאילנד אוכלוסייה: 12 מיליון יהודים: כ-300 משפחות יהודיות מתגוררות בתאילנד. כמאה אלף מטיילים מישראל פוקדים מדי שנה את האזור בתי נכנס: שניים בתי חב"ד: בנגקוק, צ'אנג מאי וקרסמוי פז"מ שליחות: עשר שנים

גפילטע תאילנדי

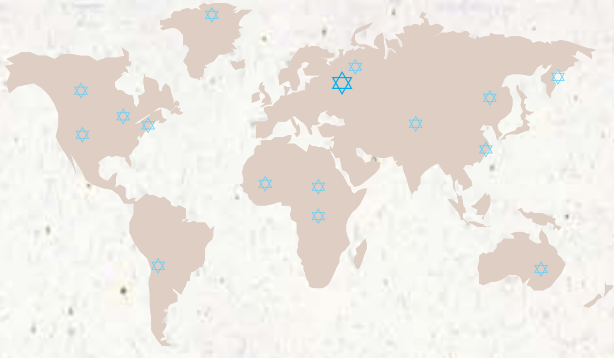
לפני עשר שנים פנה אלינו יוסף קנטור, רב הקהילה בבנגקוק, וביקש שנבוא לשלושה חודשים לארגן בבנגקוק פעילות עם מטיילים ישראלים. כל מי ששמע על הרעיון, אמר שתאילנד מצוינת לטיול תרמילאים אבל לא מתאימה למגורים של זוג צעיר עם תינוק בן חודשיים. בכל זאת החלטנו ללכת על זה. עלינו למטוס בתקווה גדולה שלנו למצוא את שליחות חיינו, והרבה תקווה של ההורים שנחזור בקרוב. כיום, עשר שנים אחרי, אני יכול להגיד ששלושת החודשים הראשונים לא נגמרו אף פעם. זה לא שהחלטנו להישאר, פשוט לא היינו מסוגלים לעזוב. השבתות שהתחילו עם כמה עשרות, מונות היום כמה מאות משתתפים. החגים, וגם ימי החול האפורים לכאורה, כל כך מיוחדים - שאנחנו פשוט מאוהבים בשליחות. רק כאן הצלחנו להבין למה התכוון הרבי כשאמר שעלינו לאהוב כל יהודי כדרך חיים ולא כסימא. כאן, בתאילנד הרחוקה, אני פוגש כל יום עשרות יהודים ופשוט אוהב אותם ונהנה לעזור להם בגשמיות וברוחניות. אני יודע שמי שלא היה כאן יתקשה להבין על מה אני מדבר, אבל בינינו - מי עוד לא היה בתאילנד? ומי היה בתאילנד ולא היה בבית חב"ד? בכל זאת אנסה לתאר לכם איך נראית קבלת שבת בבנגקוק. ביום שישי אחר הצהריים מסתובב לו תוקיתוק, ריקשה המשמשת בדרך כלל כמונית, מעוטר בשלטים בעברית המזמינים את כל היהודים לבוא להשתתף בקבלת

ריקשה במקום צפירה. הכרזת שבת בבנגקוק

שבת. בשעה היעודה מדליקות הבנות נרות, ומיד מתחילה קבלת השבת בבית הכנסת עם מנגינות משולבות של כל העדות. מי שזכה לחוות קבלת שבת בתאילנד, לא במהרה ישכח את השמחה, הריקודים וההתרגשות המלווים את התפילה. עם סיום התפילה עוברים כולם לאולם האירועים, ורק המבט על האולם הערוך למאות אורחים מעלה חיוך על פני כל אחד. אנחנו מתחילים בשירת 'שלום עליכם' ואשת חיל, ממשיכים בקידוש ואז יושבים לסעודת שבת חגיגית עם מגוון של מאכלים יהודיים ותאילנדיים. לא בכל מקום אפשר לאכול גפילטע-פיש עם ירקות מוקפצים ופאד תאי. המתבונן מהצד לא יבין מה משותף לבעלי קוקו ועגיל, כיפות שחורות וסרוגות וצעירים ומבוגרים. אך אם יתיישב לצדם גם הוא יישב בקסם, וירגיש את מה שכולם מרגישים - ניצוץ יהודי בוער ואהבת ישראל אמינית. בתום הארוחה נפרדים המשתתפים אלה מאלה בהרגשה של התעלות וחיבור אדייר. ואני, גם אחרי 500 שבתות כאלו, מתרגש כל פעם מחדש, ומבקש מהמשתתפים שניקה אתנו אחדות נפלאה זו גם בחזרתנו לארץ. צעירי אגודת חב"ד: www.chabad.org.il

הקשר היהודי

7.3.06, בדרך חזרה לקייב

דבורה לבנהרץ, שליחת חב"ד, קייב, אוקראינה אוכלוסייה: 2.5 מיליון תושבים יהודים: 70 אלף פז"מ שליחות: שמונה שנים

רק מתוצרת הארץ

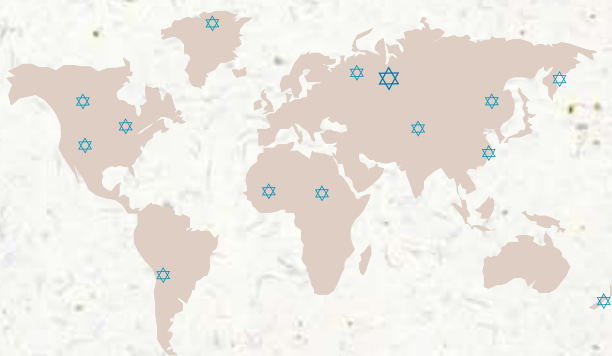
זה קרה לפני כארבעה שבועות. הגעתי בשעת בוקר מוקדמת במיוחד בשבוע ה-38 להריוני לסניף קופת החולים, כדי לבצע בדיקות מעבדה. המתנתי בסבלנות לתורי, וכשהגיע, נכנסתי לחדר האחות והגשתי לה את זרועי הימנית המופשלת. בעוד היא תרה אחר ורידיי הנסתרים וממלאה בדמי מבחנה אחר מבחנה, אנו שומעות יחד את הבא בתור משר חח בטונים גבוהים בנייד, כנראה עם אשתו: "לא יודע, יש בפנים מישהי כבר רבע שעה!! שואבים לה את כל הדם!!". את המנגינה אתם ודאי מכירים. האחות הנדהמת, שמכירה אותי ויודעת מהיכן אני באה, שאלה: "תגידי, גם אצלכם יש חוצפנים כאלו?!", "האמת? ממש לא", ענית לה, "אף פעם לא אשמע שם משפט כזה, ובכל זאת אני מעדיפה להיות בחברת 'חוצפנים' כאלו פה, בארץ, ולא להזדקק לשרותי הרפואה שם". הזמן חלף לו ואני כבר 'אחרי', ילדתי בן במזל טוב, ילדי החמישי, ו'שם' הוא מקום מגורינו בשמונה השנים האחרונות - קייב בירת אוקראינה. יצאנו, בעלי ואני, בשליחות הרבי על ידי ארגון 'צעירי חב"ד', מטופלים בתינוק בן עשרה חודשים ובעוד שבוע נשוב עם חמישה ילדים לאחד חופשת 'מולדת-לידה' בארץ, כי למרות שהתרגלנו כבר לשלג והקור בחורף, לגשם בקיץ, למנטאליות, לשפה, למרחק מהמשפחה

הרב מוטי לבנהרץ מכניס את בנו בבריתו של אברהם אבינו

והחברים וכן הלאה - ללדת כנראה שלעולם לא אוכל שם. בינתיים, לבני בן השבועיים כבר יש דרכון מזה שבוע, וכעת אנו ממתינים לוויזה עבורו ועורכים את הסידורים האחרונים שכוללים בין השאר קנייה של מאות קילוגרם של מזון כשר, משחקים חינוכיים בעברית, אביזרים לפורים הקרב ובא ובעוד שבוע נארוז את מטלטלנו שכוללים עשרות ארגזי קרטון וניסע לנמל התעופה בן-גוריון. נתפלל כרגיל שהמטען יעבור בשלמותו, שלא יפתחו לנו כל קרטון ולא ישקפו כל קופסת שימורים של מלפפונים במלח, נקווה שהילדים יחזיקו מעמד וישתפו פעולה, נביט כבר בגעגועים מבעד לחלון המטוס לעבר אורות ארץ הקודש, ניחל לרגע הנחיתה, נשום לרווחה לאחר בדיקת המכס האוקראיני שלא גילה את ה'צוציקים', מעדני הגבינה שהברחנו, נגחך לנזכח עיני המוכסים הנפערות לרווחה למראה חמישה ילדים קטנים וזוג הורים אחד, נגיע טרוטי עיניים לדירתנו ולמחרת - נסתער שוב על עבודת השליחות.

הקשר היהודי

12.3.06, דונייצק, אוקראינה

פנחס וישדסקי שליח חב"ד לדונייצק, מזרח אוקראינה אוכלוסייה: כ-2 מיליון תושבים יהודים: 30 אלף בתי כנסת: שניים פז"מ שליחות: 11 שנים

שמחה עד הבית

לא יאומן איך שהזמן רץ, כאילו רק אתמול נחתנו כאן, זוג צעיר, בעיר זרה ולא מוכרת. דונייצק הייתה אז עיר אפרורית במזרח אוקראינה, שהתגוררו בה קרוב ל-2 מיליון תושבים, רק 1.5% מתוכם יהודים, ממש טיפה ביים. את הטיפות הללו היה עלינו ללקט ולאסוף אחת אחת לתוך מסגרת הקהילה היהודית.

אני נזכר בחג הפורים הראשון בעיר. בית הכנסת החרב למחצה היה מלא עד אפס מקום ביהודים שהוזמנו על ידינו לקריאת 'מגילת אסתר', אבל בפועל לא היה להם מושג במה מדובר. כאשר קראתי את המגילת לה והגעתי ל'המן', מילה שגורמת לרעש וצהלה בכל בית כנסת אחר בעולם, נותרנו, אשתי ואני, לבד במערכה: היא הרעישה מעזרת הנשים ואני ממקומי על כימת הקריאה. הציבור סביבנו השתומם ולא הבין, מה קרה לזוג השליחים שהחלו לפתע לרקוע ברגלים ולהרעיש ברעשן, דבר שמעולם לא ראו.

אני נזכר בפורים הראשון, משום שממש עכשיו הסתיימה בבית הכנ"ס אסיפת היערכות לחג פורים בהשתתפות כל ראשי האגפים בקהילה. נאמנים למה שלימד אותנו מי שבשלו אנו כאן, הרבי מיליובאוויטש, החלטנו לדאוג שאת החג הממשמש ובא יציינו כל יהודי העיר, ילדים ומבוגרים, בני נוער וסטודנטים, ואם יש מישהו שלא יכול לצאת מביתו

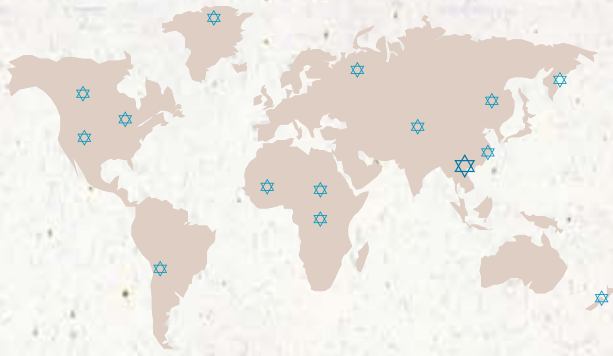
ערוכים לפורים. ילדי גן מנחם בדונייצק

- נביא את שמחת החג ישירות אליו. לא מדובר במשימה פשוטה כלל וכלל, אבל זה מה שנחוץ ואת זה אנו עושים כבר 11 שנים. אמנם לאורך השנים עלו לישראל מאות אלפי יהודים, אך בהים אחרים החליטו לחיות כאן ועלינו לשמור עליהם לבל יאבדו לעם היהודי. אנו עמלים בבניית מערכת קהילתית שתספק מענה לכל הצרכים של היהודי האוקראיני, החל מחינוך ותרבות, דרך מזון כשר, מקוואות, בתי כנסת ועוד. יש לפנינו דרך ארוכה ואנו זקוקים בכל יום לתמיכה וסיוע של יהדות העולם. בהודמנות זו אני מבקש להודות לכל הגורמים המסייעים להתחדשות הקהילה: קרן 'אור אבנר' שפרסה את חסותה על החינוך היהודי, קרן 'כולל חב"ד' וכמובן מדינת ישראל במסגרת פרויקט הפציב"ה בשיתוף הסוכנות היהודית.

אנו זוכרים היום את חג פורים הראשון, והזכירה הזו - יחד עם ההכרה במהפך שהתחולל בקהילה באחד עשר השנים האחרונות - מחזקות את הכרת התודה העמוקה שלנו לבורא עולם על גודל הנס ועל גודל המהפך. חג פורים שמח!

אגודת צעירי חב"ד www.chabad.org.il

הקשר היהודי

14.3.06, בנגקוק, תאילנד

הרב נחמיה וילהלם בנגקוק, תאילנד אוכלוסייה: 12 מיליון יהודים: כ-300 משפחות יהודיות מתגוררות בתאילנד. כמאה אלף מטיילים מישראל פוקדים מדי שנה את האזור בתי כנסת: שניים בתי חב"ד: בנגקוק, צ'אנג מאי וקרסמוי פז"מ שליחות: עשר שנים

כמה טוב שהוא כזה

הפעם אני רוצה לשתף אתכם במחשבות וברגשות שעוברו עליי במשך השעות האחרונות של קריאת המגילה, ריקודים ואמירת 'לחיים' עם הרבה מאוד יהודים שמחים.

אני עומד בכניסה לבית הכנסת בתחפושת לא מורגדרת ומחלק לכל אחד רעשן מתוצרת תאילנד, עשוי עץ ונייר. התאילנדי שהמציא את הרעשן כדי לחקות קולות צרצרים, לא חשב שהוא יכול לשמש בתפקיד הנעלה של מחייה שמו של המן.

הראשון שנכנס, מחייך ושואל 'למה התחפשת כבוד הרב? למרדכי?', ואני עונה לו שכן, השני שואל אם התחפשתי למלך וגם לו אני עונה כן וכשהשלישי שואל את אותה שאלה מבלי לנחש, אני כבר אומר לו מעצמי שהתחפשתי למרדכי בלבוש מלכות, אחרי הכל - מה זה משנה, העיקר שהצלחתי להעלות חיוך על פני כל המגיעים.

לאחר קריאת המגילה בבית הכנסת המלא עד אפס מקום, עוברים כולם לאולם האירועים, שם מוכנה ארוחה חגיגית בתוספת פירות והרבה אוזני המן, שהעובדים המקומיים לא הבינו למה נגזר עליהם להכין 10 אלף מהם. מה לעשות - בבתי חב"ד בבנגקוק, צ'אנג מאי, קוסמוי ופוקט שבתאילנד והשנה גם בלואנג פרבנג שבלאוס, יאכלו אלפי יהודים אוזני

נחים בין הריקודים הסוערים. הרב נחמיה וחברים

המן שנאפו באותו תנור. רק למען זה שווה היה לעבוד קשה. מיד לאחר הארוחה, פצחנו בשירי פורים בסיוע מתופפים והתחלנו בריקודים שנמשכו שעות ארוכות. את האולם חילקנו באמצעות מחיצה כדי שגם הבנות יירקדו, אחרי הכל הן אלו שאחראיות לנס של פורים. באחת ההפסקות מהריקודים עמדתי בצד, הסתכלתי על האולם החי גיגי וחשבתי לעצמי שאם המן היה עומד כאן ורואה את מה שאני רואה, הוא לא היה יכול להגיד "ישנו עם אחד מפורד ומפורד". העם שלנו כל כך מאוחד, וכל מי שמסתכל בו רואה מולו משפחה אחת גדולה שחוגגת את נצחונם של סבא מרדכי וסבתא אסתר ביחד עם כל העם היהודי. אולי באמת התחילה האחדות הנפלאה הזו כשאסתר אמרה למרדכי "לך כנוס את כל היהודים". כנראה שהוא הצליח.

בפורים צריכים להגיע למצב של "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". אני לא בטוח כמה כולם יודעים על ארור המן, אבל בטוח שכל אחד מהמשתתפים בחגיגת הפורים שלנו יוצא היום בידיעה ברורה ש"ברוך מרדכי". אשרינו שאנו בניו של מרדכי היהודי. לחיי העם הזה וכמה טוב שהוא כזה.

הקשר היהודי

19.3.06, אתונה, יוון

הרב מנדל הנדל, אתונה, יוון אוכלוסייה: 5 מיליון יהודים: 3,000 בתי כנסת: אחד מוסדות יהודיים: גן ילדים, מקוה ובית אבות

הכשרה נשיאותית

בשבוע שעבר הגיע הנשיא משה קצב לביקור רשמי ממלכתי ביוון בהזמנת הנשיא, קוסטס פאפוליאס. הביקור, שסוקר בצורה נרחבת בכלי התקשורת, היה מיוחד וחשוב מבחינה פוליטית. מעבר לפוליטיקה, לייחסים הבינלאומיים ולקשר בין המדינות, אנחנו התעסקנו בנושא חשוב לא פחות - הצד הגסטרונומי של הביקור. כידוע, הנשיא קצב ופמלייתו אוכלים אוכל כשר, והיות שאתונה אינה ירושלים או ניו יורק, לא קל לארגן ארוחות כשרות, ובפרט ארוחה נשיאותית כשרה. פנו אלינו לסייע בעניין ונענינו לאתגר ברצון ואכן, היה זה אתגר לא פשוט אך בהחלט מעניין.

בשלב הראשון נפגשנו עם השף והטבחים של בית הנשיא ביוון ושל מלון הילטון, שם התאכסן הנשיא, כדי להסביר להם מהו אוכל כשר. אחד האתגרים במלון ניסה להפגין בקיאות ואמר "אני יודע על הכנת אוכל כשר, יש לי ניסיון". מבירור קצר עלה שהניסיון שלו מתמצה בארגון אירוע ישראלי עם פיקוח ביטחוני קפדני. לקח זמן עד שהם קלטו מה זה בעצם אוכל כשר. הרעיון של הפרדת בשר וחלב הפתיע אותם לגמרי, ממש כמו העבודה שבשר חזיר לא יכול להשתלב בתפריט.

בשלב השני ארגנו את כל המוצרים הכשרים, מבצע מורכב למדי לאור העובדה שבאתונה אין, עדיין, חנות כשרה. אמנם ארגון לוגיסטי לא היה בין ההכשרות שקיבלנו לפני שיצאנו לשליחות, אך אחרי מספר שנים באתונה כבר למדנו להסתדר עם מה שיש ולדעת מאיפה להזמין מוצרים שונים - כך שהתגברנו גם על זה והבאנו בשר מהולנד, יין מאיטליה וגבינות ומוצרים אחרים מהארץ.

ועכשיו הגענו לשלב הכי קשה - הכשרת המטבחים. תארו לעצמכם איך זה להיכנס למטבח שהעובדים בו אף פעם לא שמעו על כשרות,

הכי מוכשרים שיש. צוות השפים של מלון 'הילטון' באתונה

ולהתחיל לנקות אותו ניקוי יסודי כמו לפסח, להגעיל את הכלים ולהכשיר את המשטחים והתנורים. למזלנו, העובדים שיתפו פעולה וביצעו את כל ההוראות בהבנה. אחד הטבחים אמר לי שעכשיו, כשהוא רואה כמה מקפידים על הניקיון כשמכינים אוכל כשר, הוא ישתדל לקנות מוצרים כשרים.

רק אחרי שהמטבח והכלים היו נקיים ומצוחצחים, התחלנו להכין את האוכל. היה צורך בלא מעט דמיון וגמישות על מנת להתאים את התפריט הרגיל שלהם לתפריט כשר, אבל צוות הטבחים התלהב מהאתגר: "זה מעניין לבשל משהו שונה, נוכל לכתוב בקורות חיים שיש לנו ניסיון בהכנת אוכל כשר", הם אמרו.

בסופו של דבר הנשיא ופמלייתו סעדו ונהנו, הטבחים למדו משהו חדש וגם חברי הקהילה היהודית כאן הרוויחו - הם התלהבו מהרעיון שנשיא יוון אכל אוכל כשר יחד עם נשיא ישראל, והמודעות בנושא הכשרות רק עולה וצומחת.

הקשר היהודי

21.03.06, קטמנדו, נפאל

חני לפשיץ, קטמנדו, נפאל אוכלוסייה: 450 אלף יהודי הנווד: 20 אלף תרמילאים ישראלים פוקדים את העיר מדי שנה בתי כנסת: 1 פז"מ שליחות: 6 שנים

שליחות בגג העולם

קולות הרוכלים המכריזים על מרכולתם בנפאלית מתובלת בעברית, מתמזגים עם געיית הפרות המהלכות בסמטאות בראש זקוף ובאין מפריע. ערימות הזבל הנערמות בכל פינה, נרמסות תחת גלגלי הריקשות. קבצנים חוסמים את הדרך, מניפים לראווה את גופם המעוות ומצביעים בעיניהם על גפיהם החסרות. ילדים שדופים עם עיניים גדולות ורעבות הרודפות אותך לכל מקום. מקדשי תפילה מאולתרים עם פעמוני נחושת לפתחם. בליל של שפות, ריחות וצבעים המקיפים אותך מכל עבר. זוהי נפאל. נפאל של מעלה - זו המאכלסת בתוכה את שרשרת הרי ההימאליה עוצרי הנשימה, ונפאל של מטה - אשר בה עוני משוע, דלות ומחסור קורע לב.

אל המקום הזה נשלחנו לפני 6 שנים, בעלי, אנוכי ושלושת ילדינו שנולדו עם השנים, כדי להיות בית יהודי חם לעשרות אלפי המטיילים הישראליים יפי הבלורית ועזי המבט, הבאים לחפש עצמם ולכבוש את ההר כעופות המרום. באנו אל מזרחו של עולם לפתוח לרווחה את שעריו של בית הלבנים האדום הנוודע בשם "בית חב"ד קטמנדו", הבית אשר ידע הרבה שמחה, אושר, התרגשות של מפגש, גילוי עצמי מחודש ול-עיתים, לצערי, גם כאב ושותפות גורל.

הם מגיעים בהמוניהם היישר משדה התעופה על קירותיו המתקלפים פים. יוצאי צבא, בני קיבוץ, מושב, עיר וכפר, כור ההיתוך של החברה

בלי ציפור האבן. הרי ההימאליה בנפאל הרחוקה

הישראלית. הם נכנסים אל בית חב"ד כשמבטם מתרחב למראה האותיות העבריות המוכרות, זורקים את התרמילים העמוסים בחדר שמירת חפצים ומתיישבים לאכול אוכל חם כמו של אמא במסעדת 'גלאטמנדו'. הם מתרווחים על הספות הצבעוניות, מעלעלים בספרים ובפדי המיי דע שבפינת המידע למטייל, שולחים דרישת שלום חמה לבית בארץ באמצעות אחת מעמדות האינטרנט, רושמים בפנקס הקטן את זמני השיעורים וסדנאות היהדות בהרים שעורך הרב חזקי, מסיירים בבית הכנסת ומרפרפים ביד רועדת על ספרי התורה.

לעתים אני שומעת פסיעות הססניות על הפתח, מזהה תחת מפתן הדלת עקבות של הלוך ושוב ומישירה מבטי אל העיניים התוהות כאילו שואלות: 'שלי או שלכם הוא הבית?' - 'שלך הוא', לוחש מבטנו בתשובה. 'שלך ובשבילך', מחייך אליו מהתמונה שעל הקיר מבטו של הרבי מליד באוויטש, ששלח מאות שליחים אל רחבי עולם למען לא תהסס פסיעה אחת של יהודי בדרך. כי כאן אין דתיים, אין חילונים, אין עדות ואין גילאים. ישנה רק אהבה אינסופית המפעמת בעוז. וכשמדובר באהבת אמת, אפילו השמיים הנושקים לפסגת האוורסט - אינם הגבול.

הקשר היהודי

4.4.06, סיביר, רוסיה

לוי קמינצקי שליח חב"ד לטומסק, סיביר, רוסיה אוקלוסייה: מיליון תושבים יהודיים: 9,000, בני כנסת: אחד פעילות יהודית: בית ספר יום ראשון, גן ילדים, מועדון צעירים ומועדון לגיל הזהב טמפרטורה ממוצעת בחורף: מינוס 28 מעלות

שורשים מפשירים

לפני שיצאנו לשליחות בטומסק שאלתי את הרב הר"אשי של רוסיה כמה יהודים יש שם, בחור הקפוא הזה. "עשרת אלפים", הוא השיב, "אבל הם לא יבואו לפגוש אותך בשדה התעופה". כשהגעתי לעיר ונפגשתי עם ראשי הקהילה, שאלתי שוב את שאלת מיליון הרובל: "כמה יהודים יש בטומסק?". אחת מהתשובות האופ"טימיות ביותר שקיבלתי הייתה: "בין ארבעת אלפים לששת אלפים". כיום, שנה וחצי אחרי, אני כבר מבין את הסיבה לפער במספרים. בניגוד לארצות הברית ומערב אירופה, ברוסיה רוב היהודים מסתירים את יהדותם או פשוט לא יודעים שהם כאלו. שבעים שנות קומוניזם עשו את שלהן. אבל מה, לאט לאט מוצאים אותם, אחד ועוד אחד ועוד אחד, והנה, לדוגמה, גילויים מהשבוע האחרון.

ביום שלישי בערב אשתי ביקשה ממני לקנות מים. היה כבר מאוחר ורק החנות הקטנה בפנינת רחוב קרסניי הייתה פתוחה. בעודי בוהה בערימת הבקבוקים אני שומע מאחורי קריאה בעברית: "אתה הרב?", כשעניתי בחיוב, הציג את עצמו השואל וסיפר ששמו דימה, ושהוא חי ארבע שנים בארץ ישראל ולפני שנה חזר לרוסיה, לטומסק. בעודנו מד-ברים המוכרת שמה לב שדימה, הקליינט הקבוע שלה, מדבר בעברית,

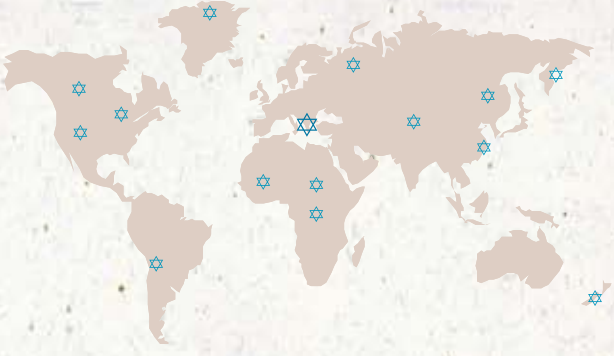
תגליות חדשות. בית הכנסת המרכזי בסיביר

והצטרפה לשיחה. כשדימה השיב בחיוב לשאלתה אודות יהדותו, היא הופתעה ואז הוסיפה: "האמת שגם לי יש כמה שורשים יהודיים, סבתא שלי מצד אמא הייתה יהודייה".

ביום רביעי אחר הצהריים נכנס לבית הכנסת אדם מבוגר, ובידו הזר מנה ששלחנו לחברי הקהילה. "למה אתם כל הזמן שולחים לי הזמנות לאירועים?", הוא תהה, "בסובצקיה 74, הכתובת שהייתה רשומה על גבי המעטפה, לא גרה שום גברת גיטמן. היא מכרה את הדיירה לפני שנה, ועכשיו אני, בוריס איליץ פטרוב, גר שם". התנצלתי על אי ההבנה והבטחתי למחוק את הכתובת מרשימת התפוצה. כעבור דקותיים חזר אלי אותו פטרוב ולחש לי על האוזן: "אולי בכל זאת תמשיכו לשלוח. אתה מבין, אני אמנם אומר לכולם שההורים שלי היו אוקראינים פרוכסלביים, אבל האמת היא שהם היו אוקראינים יהודיים".

ביום שישי, בעודי הולך לבית הכנסת לתפילת שבת, ניגשה אלי אישה ושאלה אותי האם יש בעיר קהילה יהודית. לאחר שהשבתי בחיוב, שא"לתי אותה לפשר ההתעניינות הפתאומית. "פשוט מאוד", היא ענתה, "אמי הייתה יהודייה ובזמן האחרון התחלתי להתעניין בשורשים שלי, ומה זה בכלל אומר להיות יהודייה". ובכן, מסתבר שבאמת יש עשרת אלפים יהודים בסביבה. כן ירבו.

הקשר היהודי

9.04.06, אתונה, יוון

הרב מנדל הנדל, שליח חב"ד לאתונה, יוון אוקלוסייה: 5 מיליון יהודים: 3,000, בני כנסת: אחד מוסדות יהודיים: גן ילדים, מקוה ובית אבות

פסח יווני

עוד לפני שהספקנו להתאושש מפורים, נכנסנו להכנות הקדחתניות לפסח. צריך לנקות את הבית, ללמד את הילדים לשיר 'מה נשתנה' ולשאל את ארבע הקושיות. בנוסף ישנן ההכנות הציבוריות: לעזור לחברי הקהילה להשיג את המצרכים הנדרשים ולארגן שיעורים למבור גרים ופעילויות לילדים כדי להכניסם לאווירת החג.

במהלך כל ההכנות, הטלפון מצלצל. "מדבר עודד מפתח-תקווה. אני נוסע לטיול של שבועיים לרודוס ואהיה שם גם בליל הסדר. רצייתי לברר אם יש אפשרות שתשלחו לי לשם מצות". "כן", השבתי, "אבל לא רק מצות, אנחנו שולחים גם רבנים צעירים לארגן שם ליל סדר כהלכתו, כמו בכל שנה, ואתה מוזמן בשמחה להשתתף".

פעם זה עודד מפתח-תקווה, פעם זה אדוארד מלונדון ופעם ז'אק משטרסבורג. אחד נוסע לטיול, השני באמצע נסיעת עסקים ולשלישי יש סיבות אישיות. אך המשותף לכולם הוא הצורך להיות יחד עם עוד יהודים ולחגוג את הפסח, למרות המרחק מהבית ומהמשפחה.

ליל הסדר הוא זמן מתאים לספר את סיפור יציאת מצרים והפיכתנו לעם, להעביר את המסורת לדור הבא ולהסביר לכל ילד, לפי רמתו, על התהליך המכונן של יצירת עם ישראל. זהו בעצם המסר של ארבעת

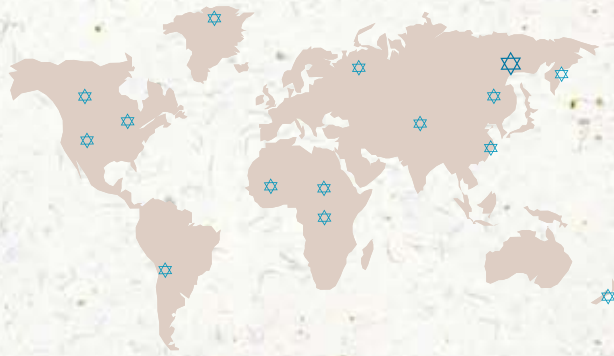

מבינים בקולינאריה יהודית. חלוקת מצות ביוון

הבנים שעליהם מדברת ההגדה: החכם, הרשע, התם וזה שאפילו אינו יודע לשאול. כל אחד והסגנון שלו, כל אחד והתשובה שלו. השליחות שלנו לא מסתכמת רק במתן תשובות לארבעת הבנים, אלא גם ברצון להביא את הבן החמישי, אותו בן שכלל אינו מגיע להסב לשולחן. מטרי-תנו היא לדאוג שלכל יהודי תהיה האפשרות להשתתף בליל הסדר, ולכן מלבד סדר באתונה בהשתתפות חברי הקהילה ומבקרים יהודים מכל קצות תבל, ייערך השנה גם ליל סדר באיים רודוס וכרתים.

בכלל, פסח הוא אחד מהזמנים המיוחדים שבהם מתגלה הנשמה היי-הודית במלוא עוצמתה ויופייה. לדוגמה, יש זוג יהודים מאנגליה שגרים באחד מאיי יוון, הרחק מכל מרכז יהודי, בלי בית כנסת ובלי אוכל כשר. לפני מספר שנים נוצר בינינו קשר, ומאז אנו דואגים לשלוח להם מפעם בפעם "תזכורות יהודיות", בין שזה נרות לחנוכה ובין שזה מצות לפסח. השנה, כבר באמצע חג החנוכה קיבלתי מהם אימייל: "זה אף פעם לא מוקדם להזמין מצות", נכתב שם, ובהמשך פורטה רשימת המצרכים להם הם זקוקים לליל הסדר. מסתבר שהשנה יהיה פסח שמח גם באיים הנידחים ביותר של יוון.

הקשר היהודי

11.4.2006, סיביר, רוסיה

לוי קמינצקי שליח חב"ד לטומסק, סיביר, רוסיה אוכלוסייה: מיליון תושבים יהודים: 9,000 בית כנסת: אחד פעילות יהודית: בית ספר יום ראשון, גן ילדים, מועדון צעירים ומועדון ליל לילה הזהב טמפרטורה ממוצעת בחורף: מינוס 28 מעלות

מצה במתנה

בישראל מתחילים להיערך לפסח שבועיים, אולי שלושה שבועות לפני החג. אנחנו, בטומסק הרחוקה, התחלנו להתארגן כבר לפני שלושה חודשים. זה התחיל באימייל ששלחתי לנתן קוזלוסקי, מנהל מחלקת הלוגיסטיקה של ארגון 'אור אבנר' במוסקבה, והזמנתי ממנו 3 טון מצות, אלף חמש מאות בקבוקי מיץ ענבים, אלף בקבוקי יין ושלוש מאות ליטר שמן כשר לפסח. את הקונטיינר עם כל המשלוח קיבלנו בסוף פברואר. המיץ והיין אמנם הגיעו קפואים, אבל לשמחתנו הם הספיקו להפשיר בינתיים.

מיד אחרי פורים החל מסע פרסום בכל אמצעי המדיה המקומית תחת הכותרת "מצה מישראל במתנה". המשמעות הינה פשוטה – כל אדם המציג מסמכים שהוא יהודי, מקבל קילו מצות במתנה. מאז ועד היום הטלפון בבית הכנסת לא מפסיק לצלצל. בכל יום באים לבית הכנסת עשרות אנשים, שאף פעם לא השתתפו בפעילות הקהילה, ומבקשים לרכוש מצות לחג הפסח.

מצה מישראל במתנה. פרסום המודעה בסיביר

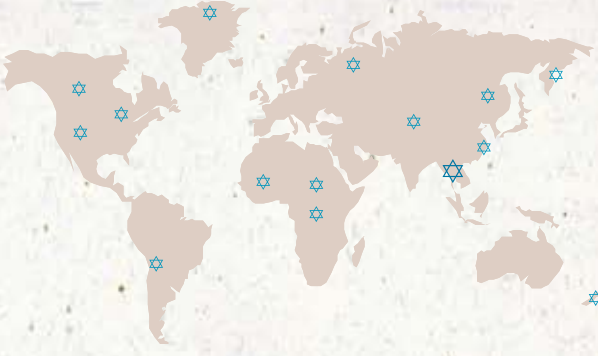
בישראל מכירים היטב את הנהירה ההמונית לבתי הכנסת ביום הכי פורים. ברוסיה מתרחשת התופעה הזו בחג הפסח. בזכות אותו מסע פרסום גילינו 300 יהודים חדשים שלא ידענו על קיומם קודם לכן, ושלא הופיעו במאגר השמות של הקהילה.

שלוש נפגשתי עם ראש עיריית טומסק וסיפרתי לו שבקרוב יחגגו כל היהודים בעיר את חג הפסח. "אנחנו נאכל במשך שבוע רק מצות", אמרתי לו. ואז להפתעתי אמר לי ראש העיר, שעד אותו רגע הייתי בטוח שהוא גוי, את המשפט הבא: "אתה בטח לא יודע, אבל יש לי קצת קשר לעם היהודי, גם אמא שלי הייתה אוכלת בפסח רק מצות. היא הייתה יהודיה גאה". והוא סיים ואמר לי: "השנה, גם אני אשתדל לאכול בפסח מצות".

מחר, הלילה הראשון של חג הפסח, יסבו בבית הכנסת כ-500 מיהודי טומסק שבסיביר לסדר פסח כהלכתו. המבוגרים שבהם עדיין זוכרים איך הסבים והסבתות היו אופים מצות, אבל לרוב היהודים תהיה זו הפעם הראשונה או השנייה בחייהם שבה הם עורכים את ליל הסדר. אנחנו נזכיר להם איך עושים את זה כמו שצריך.

אתר צעירי אגודת חב"ד - www.chabad.org.il

הקשר היהודי

23.04.06, בונקוק, תאילנד

הרב נחמיה שליח חב"ד בבנגקוק, תאילנד אוכלוסייה: 12 מיליון יהודים: כ-300 משפחות יהודיות מתגוררות בתאילנד. כ-100 אלף מטיילים מישראל פוקדים מדי שנה את האזור בתי כנסת: שניים בתי חב"ד: בבנגקוק, צ'אנג מאי וקוסמוי פו"ם שליחות: עשר שנים

זיכרונות מליל הסדר

למרות שחג הפסח כבר חלף אנחנו עדיין נרגשים מהד עוצמה שהייתה אצלנו במהלכו. הכל התחיל לפני כמה שבועות כשגילינו שנרשמו לליל הסדר אלפי מטיילים ושהאולם הקבוע שלנו לא יספיק להכיל את כולם. נכני סנו למרתון חיפושים אחר אולם אלטרנטיבי. שבועיים לפני החג כבר כמעט ואמרנו נואש, אך אז הציע לנו בעל דיסקוטק, סמוך לבית חב"ד, להשכיר את המקום במחיר מצוי. מיהרנו להשיב להצעה בחיוב. כך היה לנו אולם גדול שהספיק ליותר מאלף איש. בנוסף, ארגנו את הסדרים גם בצפון תאילנד ובלאוס, שם היו אמורים לחגוג למעלה מ-3,000 מטיילים. לשם כך ייבאנו מהארץ 9,500 בקבוקי יין, 800 קילו מצות ו-115 ארגזי גפילטע פיש.

בתאילנד חוגגים בדיוק בימים אלו את ראש השנה התאילנדי, חג שנמשך שלושה ימים שבמהלכם כולם מתזיזים מים על כולם. מדי יום אלפי תאילנדים עומדים ברחובות, שרים וחוגגים. יצא שמרכז הבלגן מתרחש דווקא ברחוב שבו נמצא בית חב"ד. המשטרה המקומית חסמה את כל האזור על מנת שאנחנו נוכל לחגוג את חג הפסח. בשעה היעודה החלו המטיילים, כשהם לבושים בבגדי חג וחיוך מאושר נסוך על פניהם, להיכנס לאולם. התגובה של כולם הייתה זהה:

בעין הקרפיון. חגיגות הפסח בדיסקוטק בבנגקוק

"וואו...". האמת, זה בהחלט מדהים לראות באמצע בנגקוק דיסקוטק ערוך לאלף איש שעומדים לחגוג את ליל הסדר כהלכתו.

בקידוש, כשכולם עמדו ביחד עם כוס יין ביד, הייתי בטוח שגם התאילנדים החוגגים למטה עצרו את ריקודיהם לשמע עוצמת הקידוש. המשכנו בקריאת ההגדה וכל הילדים שבאולם פצחו ביחד בשירת 'מה נשתנה'. הדמעות זלגו מעיני רבים מהמשתתפים, שבוודאי נזכרו באחים הקטנים שלהם, שאותם הם לא ראו כמה חודשים או יותר.

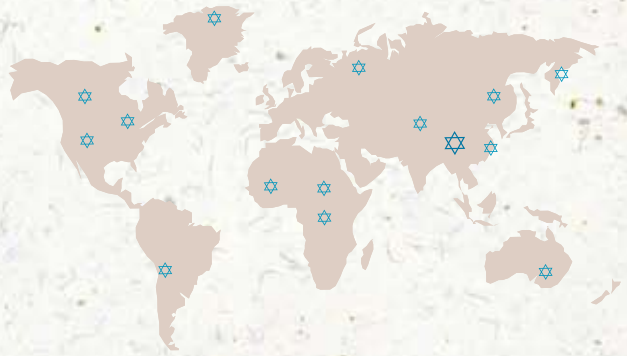
כל קטע בהגדה קראו עשרים איש ביחד, וכך – כל יושבי האולם לקחו חלק בקריאת ההגדה. אפילו כשהגענו ל'שולחן עורך' היה משהו מיוחד בנוסח התאילנדי. לא בכל מקום אפשר לאכול גפילטע פיש עם ירקות מוקפצים וקניידלך עם סלט פפאיה.

לקראת סיום ניגשה אליי אישה מבוגרת ואמרה לי כשעינייה דומעות: "אני בת 52 ואני יכולה להגיד במאה אחוז שזה הסדר הכי מרגש ומיוחד שחגגתי במשך כל ימי חיי".

בסיום ההגדה אף אחד לא רצה שהערב המיוחד הזה ייגמר, כך שפצ'חנו בשירת 'אחד מי יודע'. בתחילת השיר עוד ישבנו במקום, אך לקראת סיומו ניצבו כולם על כיסאותיהם ושרו מכל הלב. דמיינו איזו עוצמה יש ליותר מאלף יהודים, מכל רחבי הארץ והעולם, שעומדים יחד בהתרגשות אדירה וצועקים "אחד אלו קינו שבשמים ובארץ".

צילום: ד"ר יעקב לוי

הקשר היהודי

08.05.06, שנחאי, סין

הרב שלום ודינה גרינברג, שליחי חב"ד לשנחאי, סין אוכלוסייה: 19 מיליון תושבים יהודים: 1,000 שטח: 6000 קמ"ר (רבע ממדינת ישראל) מצב פוליטי: ממשל קומוניסטי פעילות: שני בתי חב"ד; בצד המערבי (פושי) ובצד המזרחי (פודונג), בית כנסת, מסעדה כשרה וכן ילדים פז"ם שליחות: שמונה שנים

הבית האסור

לפני שמונה שנים הגענו רעייתי דינה ואנוכי לשליחות מטעם חב"ד והרבי מיליובביץ' בסין.

הממשל הקומוניסטי שעדיין שולט כאן ביד רמה אינו מאפשר לדת שאינה מוכרת בחוק הסיני לפעול במדינה, וכיוון שהיהדות אינה נחשבת לדת רשמית בסין, בעצם אסור לנו להיות כאן. אך חרף החוקים הנוקשים, מעודד הממשל, שמעוניין בכך שאנשי עסקים יהודים ישקיעו בסין, את הפעילות ה'לא חוקית' שלנו, ועוזר לנו למצוא דרכים יצירתיות שבאמצעותן לא נפר את החוק ויחד עם זאת נוכל גם לעשות כרצוננו. ממש ללכת עם ולהרגיש בלי (בסינית זה נשמע יותר טוב). קחו לדוגמה את בית חב"ד, הממוקם על פי עצת אנשי הממשל המר קומי בוויילה פרטית, שבאופן רשמי נחשבת למקום מגוריי שאליו אני מזמין אנשים כאורחי האישיים. מדובר במרכז יהודי תוסס בן ארבע קומות שמכיל בית כנסת, מסעדה, גן ילדים, ובעתיד המאוד קרוב גם מקווה. כך מתגברים על בעיית האיסור לעסוק בפעילות דתית לא רשמית.

אך על דבר אחד השלטונות מתעקשים מאוד – עליי להבטיח להם

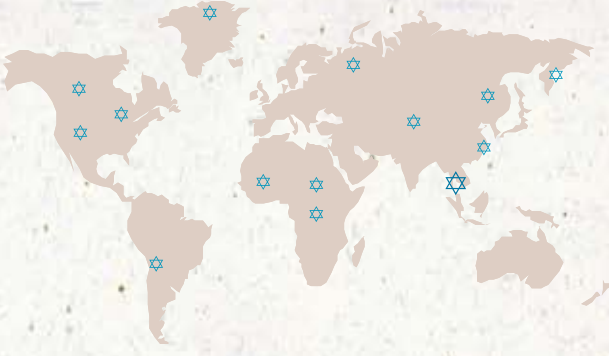

איך אומרים 'קבלת שבת' במנדרינית? הוצאת שנחאי

שלא אנסה לגייר את הסינים המקומיים ולהעבירם לדת היהודית. מי שמכיר את שירותי הביטחון הסיניים יודע שהם יודאו שההבטחה שלי אכן תמולא. זה לא שיש להם משהו מיוחד נגד היהדות, הם גם לא פוחדים שהכריזמה המפורסמת שלנו תשכנע מיליארד סינים להתחיל לחבוש כיפה על בסיס יומי, פשוט יש להם עיקרון יסודי שלפיו הם מאוד לא מעוניינים שזורים יעצבו את דעת הקהל המקומית וישפיעו עליה. כפועל יוצא של ההוראה הזו, אסור לי לכלול לפעילות שלנו כל אדם בעל אזרחות סינית בלבד, ואם אפר תנאי זה הם מתחייבים לעצור את הפעילות שלנו ללא כל התראה מוקדמת.

כמוכן שכל העניין הזה גורם לנו לא אחת לאי נעימויות, במיוחד כאשר אנשי עסקים יהודים רוצים להביא את השותפים המקומיים לבית חב"ד, כדי שיהיו נוכחים ויתוודעו לתפילת שבת וחג, מסיבת פורים או סדר פסח. ועלינו, כאילו היינו סלקטורים בכניסה למתחם בילוי אופני תי, מוטלת החובה להודיע להם באדיבות תקיפה, שלמרות שמבחינתנו היינו שמחים להראות להם את היופי של הדת היהודית, הם אינם יכולים לקחת בה חלק.

הקשר היהודי

18.05.06, בונגקוק, תאילנד

הרב נחמיה וילהלם שליח חב"ד לבנגקוק, תאילנד אוכלוסייה: 12 מיליון יהודים: כ-300 משפחות יהודיות מתגוררות בתאילנד. כ-100 אלף מטיילים מישראל פוקדים מדי שנה את האזור בתי כנסת: שניים בתי חב"ד; בונגקוק, צ'אנג מאי וקוסמוי פז"ם שליחות: עשר שנים ליצירת קשר: www.chabad.co.il

זה ייתכן, זה אפשרי

באחת מטיסותיי מישראל לבנגקוק, בירת תאילנד, התיישב לידי בחור צעיר שיצא לטיול לבדו. לימינו התיישב בחור צעיר אחר, ובמהלך הטיסה הם התחילו לדבר. הבחור שלידי שאל את השני: "תגיד, אתה מת' כנן לנסוע לבורמה?", וכשקיבל תשובה חיובית המשיך ואמר: "בוא ניסע ביחד". עצרתי אותו לרגע, התנצלתי שאני מתערב ושאלתי: "כמה זמן אתה מכיר אותו?", הצעיר ענה לי: "הכרתי אותו עכשיו". "אם כן", הקשיתי, "אתה לא חושש שאולי אתה ימני והוא שמאלני, אולי זה יפריע במהלך הטיול?". הצעיר רק חייך אליי ואמר: "אחי, עוזב אותי מכל השטריות האלה. אנחנו עכשיו בטיול, תן ליהנות. מה זה משנה ימין או שמאל? כולנו יהודים".

הפגישה עם אותו בחור צעיר הזכירה לי סיפור. פעם הלך אדם במדבר והיה מאוד צמא. כשראה מרחוק בית קטן, הוא שמח ואמר לעצמו – שם יתנו לי לשתות. אבל אז חשב – בטח באמצע המדבר ירצו ממני מאה דולר על כוס מים, אבל לא אכפת לי לשלם, העיקר שלא אמות מצמא. הוא המשיך ללכת ואמר לעצמו – אולי הם ירצו מאתיים דולר? לא נורא, אני אשלם. וכך המשיך לחשוב, והמחיר עלה בראשו – אולי ירצו 300, אולי 400... כשהגיע לבית, דפק בדלת ומיד כשהיא נפתחה הוא התנפל

מתחברים ללא מגננות. הרב נחמיה ותרמילאים

על בעל הבית ואמר לו: "אתה לא מתבייש? 2,000 דולר לכוס מים?". כשישראלים נפגשים בטיול במזרח הם מדברים ולומדים להכיר אחד את השני, ואז רואים שאף אחד לא מנסה למכור כוס מים ב-2,000 דולר. האתגר הגדול הוא דווקא בארץ, כשכולנו בלחץ של שגרת היומיום. שם עלינו לנסות באמת להפסיק לשפוט, ופשוט לתת הזדמנות לכל אחד להכיר אותנו ולתת לעצמנו הזדמנות להכיר אותם.

דפקו על הדלת של השכן שמעולם לא דיברתם איתו, והזמינו אותו לאכול איתכם ארוחת ערב. עלו לאוטובוס או לרכבת, שבו ליד האדם שנראה הכי שונה מכם ופשוט דברו איתו. היכנסו לכל אחד ממאות בתי חב"ד בארץ ותגלו אנשים כמוכם שישמחו לארח אתכם ולשבת איתכם על כוס קפה לשיחה. ספרו להם על עצמכם, הם יספרו לכם על עצמם וכן, אם תזמינו אותם גם הם ישמחו לבוא אליכם לכוס קפה. כך נלמד ונראה כמה מאחד יש בינינו ונוכיה לעצמנו ולכולם שגם בארץ זה אפשרי, לא רק בטיול למזרח.

ב"ה אצלנו כל שליח יהלום

שיינדי, מרכז התכשיטים של חב"ד מברך את שלוחי הרבי הבאים לחצרות קודשינו לכבוד כינוס השלוחים העולמי ושמח להעניק לכם מתנה: 10% הנחה על מגוון תכשיטים מהקולקציה החדשה של חורף 2007. בשיינדי מבחר עצום של תכשיטי זהב ויהלומים במחירים מדהימים.

יהלומים ותכשיטים
Shine D
תענוג לבחור תכשיט

שעות הפתיחה:
ימים א' - ה' בין 16:30 ל-21:00
טל: 03-9603187
בתוקף עד פסח תשס"ז

PRESENTATION? SPECIAL GIFTS?

COMPLETE LINE OF CHABAD SEFORIM IN UNIQUE COLORS
WITH CUSTOM EMBOSSING

כריכת רובר אופנות בעור

D. ROEBER AND SONS INC.
FINE LEATHER BOOKBINDING

For order:
E-mail: roeberbindery@bezeqint.net
Fax: 972-3-9608-094 Tel: 972-3-9606152

- הכנת מודעות, פליירים
- כרטיסי ביקור
- עיצובי לוגו
- פרוספקטים
- מדבקות
- ספרים, חוברות ועוד...

ליאורה בן משי
טלפקס: 03-9731737
נייד: 050-8661081
E-mail: roshem@017.net.il

מחירים מיוחדים
לשוחים ברחבי תבל

עליה!

מביא מקורים לביקור בארץ הקודש?
מגיע לארץ לחגוג שמחה משפחתית?

אל תוותרו על ביקור מרגש ב-770
הבית של הרבי בכפר חב"ד

ב'770' מצפים לכם:

- תפילה מרגשת ב'חדר של הרבי'-חדר המתוכנן ומרוהט כהעתק מדויק מחדרו הק' של הרבי בבית חיינו
- הרצאה מרתקת על מושגים ביהדות ובחסידות
- צפיה בסרט וידאו מרגש על פעילות חב"ד ברחבי העולם
- שמחה חסידית אמיתית
- אפשרות לסיור מודרך בכפר-חב"ד

לתיאום ביקורים:

הרב מנחם לאטר מנהל בית אג"ח בכפר חב"ד
Tel: 972-3-9606-402
Mobile: 972-54-813770

LACHISH TOURS

לכיש טורס

www.lachishtours.co.il

חברת הנסיעות המובילה בישראל
מברכת את צבא השלוחים לרגל הכינוס העולמי
ומזכירה להם שיש דרך נוחה
ומשתלמת במיוחד לטוס לשם...

- * מחירים מיוחדים לשלוחים
- * יחס אישי וצמוד לאורך כל הנסיעה - עד החזרה הביתה
- * קבוצות מיוחדות לבית חיינו לקראת יומי דפגרא

זניהו
אניץ

1700-705-770

מספר הטלפון שייקח אותך לארץ אלוהים

צ'יפרכל

המוצרים מאמריקה,
המחיר כחול-לבן

מרכז מוצרי המזון המהודרים והזולים בירושלים
היחיד עם כל המוצרים האהובים מאמריקה:

KEDEM, GEFEN, ROKEACH,
LIEBER'S, PASKESZ

ועוד ועוד...

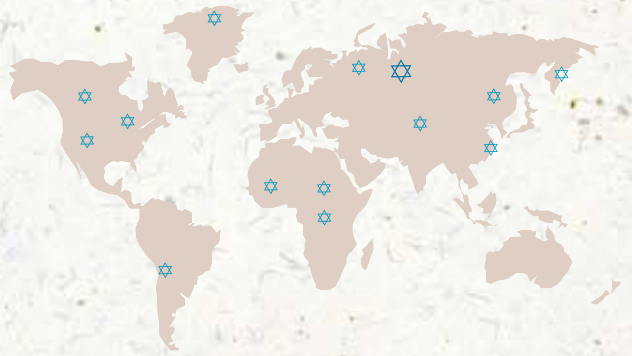

תחת השגחת רבי חב"ד

רחוב כנפי הנשרים 31, גבעת-שאול, ירושלים.

טלפון: 02-6513162

הקשר היהודי

21.05.06, קייב, אוקראינה

דבורה לבנהרץ, שליחת חב"ד לקייב, אוקראינה אוכלוסייה: 2.5 מיליון תושבים יהודים: 70 אלף פז"מ שליחות: 8 שנים ליצירת קשר: www.chabad.co.il

מנגינה אחרת

ראיתם פעם 2,000 ילדים צועדים יחד ברחוב? שמעו תם פעם 2,000 ילדים אומרים ביחד "שמע ישראל"? ולא, אני לא מדברת על חוצות בני-ברק, ירושלים או צפת, אלא על אירוע שהתרחש במרכז העיר קייב, בירת אוקראינה.

מדובר בחגיגות ל"ג בעומר שהתקיימו בשבוע שעבר. ולא סתם חגיגות, אלא בתהלוכת ל"ג בעומר הגדולה ביותר באירופה, המתקיימת בדיוק באותם ימים בשנה ובאותו מקום שבו אי-רעו אז, פרעות ת"ח ות"ט.

כך צעדו כאמצע היום בחוצות העיר, מלאי גאוה יהודית, אלפי ילדים והורים. ומי אבטח אותם וסגר עבורם את אחד הכבישים הסואנים ביותר במרכז העצבים של קייב, רק כדי שיעברו בבטחה? מי אם לא המשטרה האוקראינית. כמעט ששפתי את העיניים כדי להאמין למראה הזה. הוא ממש העביר בי צמרמורת. כן, צמרמורת, רק כך אפשר לתאר את ההרגשה שעברה בי למשמע השיר 'עם ישראל חי', שהושר על הבמה לפני התהלכה באמפייתארון שבפארק המרכזי בלב העיר. הצלילים של השיר הדהדו ברחבי הפארק ובטח הגיעו לרחוב הראשי, 'חרישטיק'. אין ספק, אם היום אנו שרים פה בגאון, אז עם ישראל באמת חי.

זו לא השנה הראשונה שבה מהדהדת העוצמה הזו בלב אוקראינה. זו הפעם השמינית שאנחנו עושים את התהלוכה, ובכל זאת - אי אפשר להישאר אדישים.

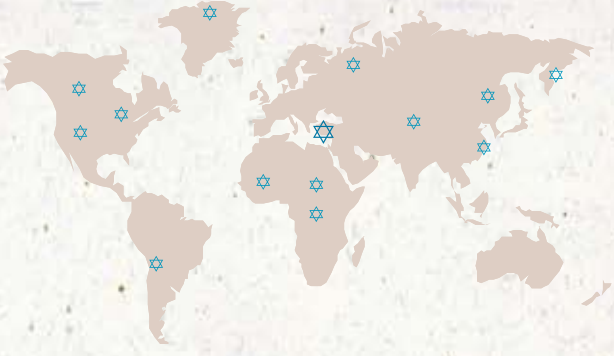

סגירת מעגל. התזמורת האוקראינית מובילה את מצעד ל"ג בעומר

בשנה הראשונה הצלחנו למלא בצועדים רק רחבה קטנה באחת השכונות בעיר, אך עם הזמן התווספו עוד ועוד אנשים ומילאנו מגרש חניה גדול, והיום - התאחדו כל הגופים היהודיים השונים, ארגוני נוער של הסוכנות היהודית והג'וינט, כל בתי הספר היהודיים בעיר, דתים יותר ופחות, וכן הקהילות היהודיות השונות, באחדות נפלאה - וצעדנו ביחד בתהלוכה ארוכה, שמתחילתה אי-אפשר היה לראות את סופה, לכיוון נמל נהר ה'דניפר' שחוצה את העיר, שם המשיכה התהלוכה בשיט על הנהר. בראש התהלוכה צעדה תזמורת המשטרה האוקראינית, והנעימה בשירי לכת יהודיים.

אחד הקשיים הגדולים שבהם נתקלנו במהלך ההכנות היה למצוא עשר אוניות גדולות שיכילו את כל המשתתפים, אך תפילותינו התקבלו, המכשולים הוסרו, וגם מזג האוויר, שיום קודם לכן היה גשום וסוער, היה כאילו בהזמנה מראש (בעצם לא כאילו...) בהיר ויפה. הלוואי שבשנה הבאה נצליח למלא בצועדים אצטדיון ענק, אבל לא כאן, בבירת אוקראינה, אלא בירושלים הבנויה.

הקשר היהודי

28.05.06, אתונה, יוון

הרב מנדל הנדל, שליח חב"ד לאתונה, יוון אוכלוסייה 5 מיליון יהודים 3,000 בית כנסת אחד מוסדות יהודיים נג' ילדים, מקווה ובית אבות ליצירת קשר www.chabad.co.il

חמש לא במקרה

ביום שישי בבוקר נכנסתי לחנות בגדי ילדים במרכז אתונה. כשאחת הלקוחות בחנות סיימה ופנתה לצאת החוצה, היא ראתה אותי, הביטה בכיפה שעל ראשי, ואמרה: "בעלי חשש להסתובב פה עם כיפה". הסברתי לה שאני גר באתונה כבר כמה שנים, ואין שום בעיה ביטחונית ללכת עם כיפה. "אה, אתה גר פה?", היא שאלה, "שמי ג'רי, והגעתי עם בעלי לכנס של רופאים, אנחנו מוזמנים היום בערב לסעודת שבת אצל הרב". ג'רי התרגשה לשמוע שאני הרב והיא ובעלה מוזמנים בעצם אלינו, וכששמעה שגם בעל החנות, אלברטו, הוא יהודי, אמרה: "מה הסיכויים שבתוך אוכלוסייה של קרוב לשישה מיליון תושבים באתונה, אני אכנס דווקא לחנות של יהודי ובדיוק באותו זמן תבוא גם אתה? זה לא מקרה, זו ההשגחה העליונה".

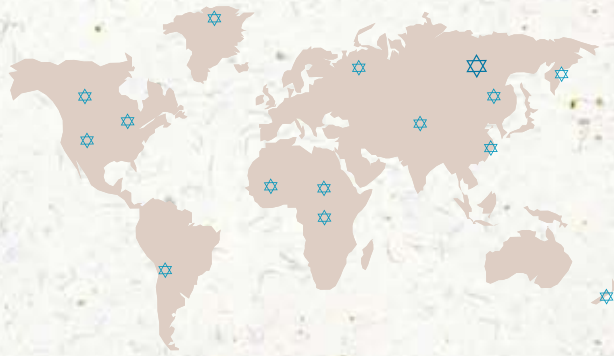
בסעודת השבת בערב ישבנו יחד כמה רופאים שהגיעו לכנס, נציגים מהמשלחת הישראלית שהגיעו לתחרות האירוויזיון, זוג צעיר משיקגו שהגיע לחגוג ירח דבש ועוד כמה יהודים מהקהילה המקומית. במהלך הסעודה סיפרה ג'רי בהתרגשות על המפגש שלנו לפני כמה שעות. אחד הקרדיולוגים העיר שהמילה מקרה היא צירוף של המילים רק מה, והודה לנו על האירוח הלבבי.

הרב הנדל ואלברטו. גם הם לא נפגשו במקרה

הפגישה עם ג'רי הזכירה לי מקרה דומה שאירע לפני כחמש שנים, כמה חודשים אחרי שהגענו לאתונה. ביום ראשון אחד הלכתי עם אשתי בכיכר אומוניה, כשלתע הגיע מולנו אדם חבוש בכובע קסקט. אשתי אמרה לי "הוא בטח יהודי", ואכן האישי נעצר לידנו ואמר שהוא חשב שמסוכן להסתובב פה עם כיפה. הרגעתי אותו והסברתי שאנחנו מתגוררים בעיר. הוא השיב "אתם בטח מחב"ד", וסיפר ששמו יצחק ושהוא הגיע לאתונה בענייני עסקים. הזמנו אותו לסעודת שבת, אך הוא אמר שבבילה הוא טס חזרה לארץ. נתנו לו את כרטיס הביקור שלנו ונפרדנו ממנו לשלום. למחרת בבוקר צלצל הטלפון - על הקו היה יצחק. מתברר שהוא איחר לטיסה ונאלץ להישאר בעיר בשבת. כמובן שהזמנו אותו אלינו, ובמהלך הסעודה אמר יצחק: "אני בכלל לא חשבתי שיש יהודים ביוון. אם לא הייתי פוגש אתכם ברחוב, הייתי נשאר לבד בחדרי במלון. זו הייתה ידה של ההשגחה העליונה שסובבה את הדברים כך שבדיוק ניפגש כדי שאוכל לעשות את השבת כהלכתה". לא יכולתי שלא להסכים איתו.

הקשר היהודי

29.05.06 סיביר, רוסיה

לוי קמינצקי שליח חב"ד לטומסק, סיביר, רוסיה אוכלוסייה: מיליון תושבים יהודים: 9,000 בית כנסת: אחד פעילות יהודית: בית ספר יום ראשון, גן ילדים, מועדון צעירים ומועדון לילי הזהב טמפרטורה ממוצעת בחורף: מינוס 28 מעלות ליצירת קשר: אתר צעירי אגודת חב"ד - www.chabad.co.il

כוכב נולד

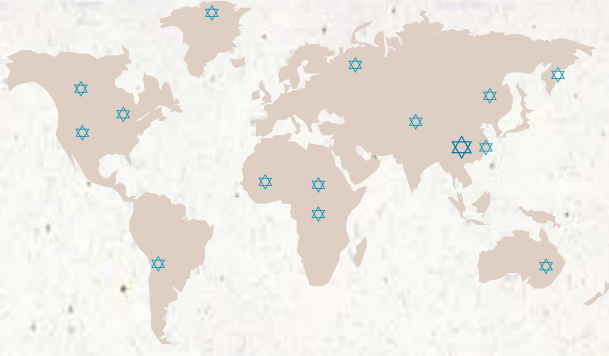
כבר זמן רב מציקה לי העובדה שאנחנו לא מצליחים להתחבר לצעירי הקהילה. אמנם פתחנו גן ילדים, גם בית ספר יום ראשון פורח, ואפילו המועדון לגיל הזהב התרחב מאוד, אבל הצעירים לא באים. ואז ביום שישי אחד, כמה דקות לפני כניסת השבת, קיבלתי אימייל מהמשרד המרכזי של חב"ד במוסקבה, שבו הודיעו לי כי נשיא איגוד הקהילות בחבר העמים, מר לוי לבייב, יחד עם מר אלי אורן ברזיל, החליטו לממן תכנית חדשה ללימוד יהדות לצעירים. כש קראתי את האימייל הבנתי מיד שאנחנו עומדים לקראת משהו גדול, אבל עדיין לא תיארת לי לעצמי את גודל המהפכה היהודית שהדבר יביא. איגור פכומוב ידע תמיד שלאמא שלו, מרינה, יש שורשים יהודיים. משמעות מעשית לא הייתה לזה, אולי משום שאביו בוריס הוא נוצרי אדוק, שבהשפעתו התנצרה כל המשפחה. איגור לומד כסטודנט למשפטים באוניברסיטת טומסק. לפני כחור דש הוא נתקל במודעה שמזמינה סטודנטים יהודים לתכנית חדשה שנקראת 'כוכבים'. במסגרת התכנית נפגשים הסטודנטים פעמיים בשבוע, ולומדים שיעורים הקשורים ליהדות. במודעה נכתב שכל סטודנט שיגיע לשיעורים באופן קבוע, יקבל מלגה בסך 2,000 רובל (75 דולר) בחודש.

УНИВЕРСИТЕТ
ПРИГЛАШАЕТСЯ ЕВРЕЙСКАЯ МОЛОДЕЖЬ
В ВОЗРАСТЕ ОТ 17 ДО 29 ЛЕТ
ЗАНЯТИЯ ПРОВОДЯТСЯ
2 РАЗА В НЕДЕЛЮ ПО ВЕЧЕРАМ
НАЧАЛО ЗАНЯТИЙ В АПРЕЛЕ

מודעת הפרסום לפרויקט 'כוכבים'

בהשפעת המלגה החליט איגור, יחד עם 38 צעירים נוספים, להצטרף לתכנית. כך הם באים פעמיים בשבוע ללמוד תורה, הלכה, פילוסופיה יהודית ועוד. לסעודת ליל הסדר החגיגית שערכנו, איגור עדיין לא הגיע. אבל לפני שבועיים, ביום שישי בערב, לאחר סיום קבלת השבת, שמתי לב שאיגור נכנס בשקט והתיישב בקצה בית הכנסת. לפני כמה ימים הוא ניגש אליי ואמר לי שהוא רוצה להתחיל ללמוד עברית כדי שיוכל ללמוד תנ"ך בשפת המקור. כשנפגשנו אתמול הוא הודיע לי חד-משמעית שכל הגישה שהייתה לו כלפי היהדות השתנתה. "עד עכשיו חשבתי שזו דת מאוד פרימיטיבית", הוא אמר. "עכשיו אני בטוח שטעיתי, ואני רוצה להודות לך על העולם החדש שפתחת בפניי". נכון, מתוך 38 הסטודנטים רק לסימה ולגרישה יש שני הורים יהודים (לכל שאר הסטודנטים יש רק אבא יהודייה), אבל אני מאמין שלילדים שלהם יהיו כבר שני הורים יהודים.

הקשר היהודי

08.05.06, שנחאי, סין

הרב שלום ודינה גרינברג, שליחי חב"ד לשנחאי, סין אוכלוסייה: 19 מיליון תושבים יהודים: 1,000 שטח: 6000 קמ"ר (רבע ממדינת ישראל) מצב פוליטי: מממשל קומוניסטי פעילות: שני בתי חב"ד; בצד המערבי (פושני) ובצד המזרחי (פודונג), בית כנסת, מסעדה כשרה וגן ילדים פז"מ שליחות: שמונה שנים

ארץ (לא) זבת חלב

ביום חמישי השבוע, גם אנחנו כמו כל יהודי העולם נחגוג את חג השבועות. בין היתר אנחנו מתכננים לחג ברי הקהילה מזונן של מעדני חלב הנהוגים באכילה בחג מתן תורה, כמו"ש "דבש וחלב תחת לשונך". אבל אם בישראל או בכל מקום מערבי כל מה שעליכם לעשות הוא לגשת למרכול הסמוך ועולם שלם של מוצרי חלב ייפרס בפניכם, הרי שבסין המצב קצת יותר מורכב - פשוט אין מוצרי חלב...

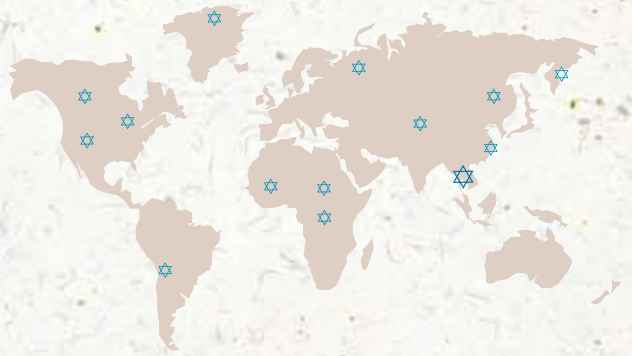
כן, הסינים כמו עמים נוספים במזרח סובלים מחוסר באנזים המפרק את הלקטוז שבחלב ולכן נדיר מאד למצוא חלב במטבח הסיני. יותר מכך, הסינים מאמינים כי החלב גורם לבעיות ליחה בגוף, ולבעיות זיהומיות במפרקים. אז אחרי כל האנליזה הקולוניארית הזו, מאיפה באמת משיגה משפחה חבדניקית כמויות מסחריות של חלב לרגל שבועות? התשובה פשוטה. מיד אחרי פסח, אשתי יושבת ומתכננת את הכמויות שהיא זקוקה להם לכבוד החג ומאז אנחנו מפעילים רשת ריגול שלא היתה מביישת אפילו את המוסד בניסיון לאתר אנשים מישראל או מארה"ב שנוסעים לסין בתקופה זו. אנו יוצרים קשר עם האנשים ומבקשים מהם טובה להעביר איתם איזשהו מוצר חלב קפוא - חלב עמיד, יוגורטים,

הטבחים הקטנים משנחאי

גבינות ועוד. הכל נאגר במקרר בבית חב"ד ועד שבועות הופך לבופה חלבי שלא היה מבייש חדר אוכל במלון... אגב, בשנה הראשונה לשליחותנו לסין רצינו לערוך לילדי הקהילה הבאים לבית חב"ד לשמיעת עשרת הדברות "פסטיבל גלידה", רק שבשל המחסור בחלב, אנחנו בעצמנו היינו הטבחים ובמקום חלב איכותי וטעים השגנו כמות מצומצמת של חלב סויה. הטעם, איך להגיד, היה בהחלט ייחודי והכמויות שנותרו לנו גילו שהילדים לא ממש אהבו את המתכון החדש. ארבעת ילדי שיחיו כלל לא מכירים את המושג ארוחה חלבית, וכמו שבישראל כשרוצים ארוחה לא שגרתית מכינים סיני, ככה בשבילם זו ארוחה חלבית. כשאנחנו נוסעים לבקר את סבא וסבתא בישראל, והורי רוצים לפצות את נכדיהם הסובלים מחסכים ופותחים שולחן של גבינות ומעדני חלב בשפע, הילדים מעקמים את הפרצוף ומסרבים לגעת באוכל הלא מוכר.

הקשר היהודי

01.06.06, בנגקוק, תאילנד

הרב נחמיה וילהלם שליח חב"ד לבנגקוק, תאילנד אוכלוסייה: 12 מיליון יהודים: כ-300 משפחות יהודיות מתגוררות בתאילנד. כ-100 אלף מטיילים מישראל פוקדים מדי שנה את האזור בתי כנסת: שניים בתי חב"ד: בנגקוק, צ'אנג מאי, קוסמוי פוקט פז"מ שליחות: עשר שנים ליצירת קשר: bkk@chabadthailand.co.il

עוגה עם נשמה

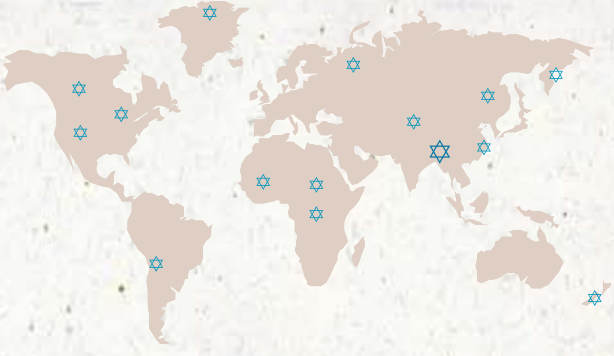
השבוע אמר לי אחד התרמילאים שהוא שמע שגבינה וחלב מסמלים חסד. אמרתי לו שאצלנו עוגות הגבינה מסמלות הרבה חסד, בעיקר בגלל מקרה שהיה. לפני כמה שנים ביקר אצלנו יהודי חרדי בשם ישר-אל. לפני חזרתו לארץ, הוא הגיש לי את מספר הטלפון שלו ואמר "לכל דבר שתצטרך בארץ, אני לשירותך". יומיים לאחר מכן הוא התקשר. "אני מחכה לרשימה שלך", אמר. לא עמדתי ב"לחץ", והגשתי לו רשימת קניות. כבר למחרת הגיע אליי מטייל, הגיש לי חבילה ובתוכה כל מה שביקשתי, וסיפר שאיזה דוס פגש אותו בשדה התעופה וביקש ממנו להעביר את החבילה לבית חב"ד. רק מאותו רגע התחלתי להבין שישראל היה רציני לחלוטין. באותה שנה, שבועיים לפני חג שבועות, צלצלתי להזמין דרכו קצת מוצרי חלב. ישראל ענה שאשתו כבר הכינה עוגות גבינה עבור כל האורחים שלנו. אמרתי לו שבחג אוכלים אצלנו מאות אנשים ואין צורך שהיא תטרח, אך הוא ענה שאשתו כבר הכינה כמות גדולה שתספיק לכולם. אחרי שטעמנו את עוגות הגבינה של אשתו כבר לא ניסיתי יותר להתנגד, ובשנה שאחרי רק תיאמנו איך לשלוח כמות כל כך גדולה של עוגות. מצאתי איש עסקים שמגיע לתאילנד ממש בערב החג. ישראל העביר אליו שני ארגזים גדולים מלאים בעוגות, וביקש ממני להודיע לו שהמשלוח הגיע בשלום.

בטרם התענגנו על העוגות. הדלקת נרות בבית חב"ד

כשלוש שעות לפני כניסת החג צלצל אליי איש העסקים ואמר שהוא נחת בבנגקוק, אבל העוגות לא הגיעו. בטעות שלחו את הארגזים למוסד קבה ובאליעל מקוויים שתוך כמה ימים יצליחו לשלוח אותם לבנגקוק. התלבטתי מה לעשות עם מאות המטיילים שכל כך מחכים לארוחה החלבית, אבל יותר מזה מה להגיד לישראל ולאשתו שכל כך רצו לעזור. הרי גם אם העוגות יגיעו לבסוף, הן יהיו מקולקלות. צלצלתי לישראל, אמרתי לו שאיש העסקים הגיע ושאני מאוד רוצה להודות להם, והתחמקתי בזהירות משאלות מיותרות. החג כנכנס, ומיד לאחר שהסתיימה התפילה החגיגית עמדתי להתחיל בקידוש. לפתע קרא לי המאבטח ואמר שיש תאילנדי שמתעקש להיכנס לבניין עם שני ארגזים, והוא לא מבין מה הוא רוצה. ירדתי בריצה לדלת הכניסה וראיתי את שני ארגזי העוגות מחכים לנו. פתחתי אותם, ולשמחתי העוגות היו טריות וטעימות. סיפרתי לכל המשתתפים את הסיפור והמסקנה של כולם הייתה שכשרוצים לעשות חסד אלוקים, הדבר מצליח בידינו. ומאז, מי שרוצה לטעום עוגות גבינה עם נשמה, מוזמן לבקר בבתי חב"ד בתאילנד.

הקשר היהודי

19.06.06, קטמנדו, נפאל

חני לפשיץ שליחת חב"ד לקטמנדו, נפאל אוכלוסייה: 1.5 מיליון תושבים היהודי הנווד: 20 אלף תרמילאים ישראלים פוקדים את העיר מדי שנה בתי כנסת: אחד פז"מ שליחות: 6 שנים ליצירת קשר: www.chabad.org.il

החסע - פרק א'

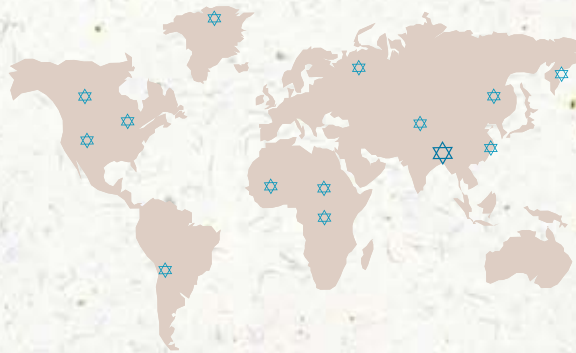
שעת בין ערביים. על הספות הסגולות בבית חב"ד יושבים החברים ומחליפים חוויות. הקבוצה ששבה מהטראק מסביב לרכס האנפורנה, החברה שהגיעו מהרפטינג בנהר הקנגדקי, וגלעד שחזר ממש עכשיו מקפיצת הבנג'י מגשר הקופים ליד הגבול הטיבטי. לפתע התפרצו לחדר אלון ונועם וביקשו לראות את הרב חזקי בדחיפות. הם נראו נסערים וסיפרו שבשבועיים האחרונים הם הם שהו במנזר על צלע הר בקורס לבודהיזם. את החדר הם חלקו עם עוד ארבעה צרפתים ממשפחות נוצריות אדוקות, שבאו לטעום גם הם מתורות המזרח. הצרפתים נשאו עמם בכיס את הברית החדשה ובכל הזדמנות שרק יכלו ניסו להשוות בין מה שהם מאמינים בו לבין מה שהם לומדים כעת. מהרגע שבו שמעו שהשותפים שלהם לחדר הם ישראלים, הם לא ידעו את נפשם מרוב התרגשות. השאלות לא איחרו לבוא. מתברר שחבורת הצרפתים מתעניינת בתנ"ך, בהיסטוריה ובאורח החיים של העם היהודי. השאלה הראשונה לא איחרה לבוא, ופניהם של נועם ואלון החווירו. הם מצאו את עצמם מול חקירת שתי וערב, שעליה לא ממש ידעו להשיב. "שבנו עכשיו מהקורס", אמרו נועם ואלון בהתנשפות. "רק הנחנו את התיקים בגסטו-האוס, והבטחנו לצרפתים שנביא אותם לאיש הדת שלנו. הם שאלו כל כך הרבה שאלות והתאכזבו מאיתנו מאוד כשלא היה לנו

דווקא בקצה העולם מגלים את האור. הרי ההימלאיה

מושג מה להשיב. אגב, למישהו פה יש תנ"ך?". "תמיד החזקתי מעצמי אדם בעל ידע רב", אמר אלון בתסכול. "אני אוהב לחקור וללמוד, במיוחד תורות ודתות חדשות. אין אבן נפאל שלא חקרתי, אין מקדש או מנזר בודהיסטי שלא הלכתי לראות, אבל מה אני בכלל יודע על הדת היהודית ועל השורשים שלי?". נועם שתק ובהה במודעה צהובה התלויה על הקיר בבית חב"ד, זו המור דיעה על "סדנת יהדות מרתקת וחוויתית". הסדנה עם הרב חזקי מתקיימת אחת לכמה שבועות בכפר נופש ירוק הנושק להרי ההימלאיה. "מתי הסדנה הבאה?", שאל נועם כשהבחין בנו. "יוצאים מחר בברוקר", ענינו. "אני חילוני גמור", הוא הזדרז להבהיר. "כמו כל שאר הקבוצה. אנחנו אלו שבמיעוט", השבנו בחיוך. האוטובוס החל לטפס ברכס ההרים, גומע את המרחק הרב שבין עמק קטמנדו לבין הכפר דוליקל, בלב ההרים המלבינים. "מעולם לא חשבתי שאמצא את עצמי בדרך לסמינר יהדות", אמר תומר מהורהר. המשך יבוא.

הקשר היהודי

19.06.06, קטמנדו, נפאל

חני לפשיץ שליחת חב"ד לקטמנדו, נפאל אוכלוסייה: 1.5 מיליון תושבים יהודי הנודד: 20 אלף תרמילאים ישראלים פוקדים את העיר מדי שנה בתי כנסת: אחד פד"מ שליחות: 6 שנים ליצירת קשר: www.chabad.org.il

החסע - חלק ב'

האוטובוס החל לטפס ברכס ההרים, גומע את המר- חק הרב שבין עמק קטמנדו לבין הכפר דוליקל, בלב ההרים המלבינים. "מעולם לא חשבתי שאמצא את עצמי בדרך לסמינר יהדות", אמר לי תומר מהורהר. אנחנו נוסעים בדרך לארבעה ימים של טעימות: קצת יהדות, מעט קבלה והרבה חסידות. אנו ערוכים לשא- לות ושמוחים על ההזדמנות הנהדרת לענות, להסביר ולקרב את החבר'ה שלנו אל היופי הגלום ביהדות. פתיחות נדירה ומיוחדת מרחפת מעל. מאוחר יותר אנחנו יושבים על הדשא הרטוב מטל נדיב של בוקר. אגלי השחרית השקופים נמסים בין האצבעות, מבטלים עצמם מרצון וצורה. משהו דומה קורה לקבוצה המיוחדת הזו שהתגבשה על רכס הרי ההימלי- איה. גופים נמסים ונשמות נהפכות לאחד. דומה כי אין יום ואין לילה. קול צלצול הטלפון מנסר את האוויר. אמה של אגם מבקשת לדבר איתה דחוף ואני, שיושבת מרחק לא רב משם, שומעת אותה צועקת בצדו השני של הקו.

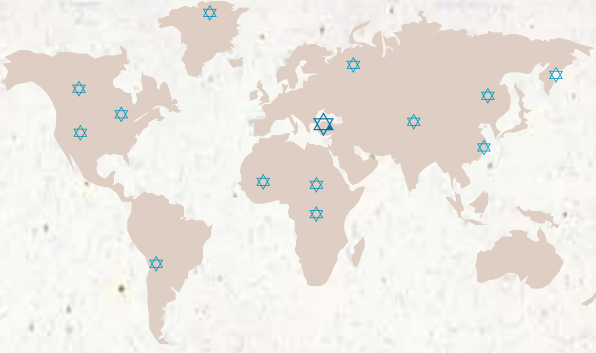
"תגיד לי, את השתגעתי?", קולה של האם חרד וכועס. "אני מהפשת אותך כבר יומיים בכל מקום. עכשיו אמרו לי בבית חב"ד שאת בסמינר יהדות. מה יש לך לחפש שם?". אגם מעבירה את השפופרת מצד אל צד

אחרי שבוע באווירת ההרים הבל קסום. הרב חזקי ותרמילאים

ומביטה בי בפנים נבוכות. אני מתרחקת, אך היא מסמנת לי להישאר. "מה רע לך שאת מנסה לחזור בתשובה"? ממשיכה האם. "אני לא חוזרת בתשובה, רק שואלת שאלות שמעולם לא ידעתי לשאול". "יש איזו מן תחושה באוויר כאילו מצאת משהו יקר מכדי להניח לו", היא אומרת לי מאושרת בתום שיחתן. גם אני שמחה. השמש עולה בינות להרים, מתנערת מעקבות הלילה. רעש שקשוק הסירים עולה מן הבניין שאותו אנו שוכרים לימי הסדנה. קול חיתוך ירקות ופתיחת קופסאות שימורים ממלא את החלל. גם בהכנת אוכל משותפת יש ערך מוסף. צלילי גיטרה שקטים, חודרים ללב, נשמעים ברקע. ציוץ הציפורים מלווה את קולותיהם החרישיים של מתפללי תפילת השחר. עדיין יש משהו מהסס בתנועותיהם, אך בה במידה גם נחוש. רצועות שחור רות נכרכות על זרוע וכתר תפילין של ראש כמו מגביה קומתם. "זה מדהים מה שקורה כאן", אומרת אלה ועוצמת עיניים. "אני בת 34, זו הפעם הראשונה שאני יוצאת מהארץ, אני יושבת איתכם בקצה העולם, הכי רחוק שיכול להיות, אבל מרגישה יותר קרוב מאי פעם". מזווית עיני אני מבחינה בנועם ובאלון מהנהנים בראשם לאות הסכמה.

הקשר היהודי

28.06.06, אתונה, יוון

הרב מנדל הנדל, שליח חב"ד לאתונה, יוון אוכלוסייה: 5 מיליון יהודים: 3,000 בית כנסת: אחד מוסדות יהודיים: 6 ילדים, מקווה, בית ספר יהודי ובית אבות ליצירת קשר: www.chabad.org.il

יום של געגוע

רבות נאמר וסופר על מנהיגותו של הרבי מלובביץ', רבי מנחם-מנדל שניאורסון, שהיה מהמנהיגים הבול- טים ביותר של היהדות בדורות האחרונים. איש שמאות אלפי יהודים שיחרו לפתחו וחיכו לשמוע את מוצא פיו. מנהיג אמיתי, שלא מונע מכוח סקרים, אלא מחווה את דעתו לפי מה שהוא חש ויודע שבאמת טוב.

אבל לעניות דעתי, מה שמייחד את הרבי מלובביץ' ממנהיגים אחרים, זו אהבת ישראל הבלתי סופית שלו לכל אחד ואחת ודאגתו האמיתית והאכפתית לכל יהודי, בלי קשר לצבע הכיפה שיש לו על הראש, אם בכלל.

הרבי לא הניח לעצמו לקחת אפילו יום אחד של חופש בשנה, וכ- שהגיעו השעות הקטנות של הלילה והוא נשאל על ידי עוזריו מדוע אינו פורש לישון, השיב בתמימות: "כי יש יהודים שעוד מחכים שאענה להם", בהצביעו על שקי הדואר המלאים הממוענים עבורו.

הרבי חייך וגידל דור שלם של שליחים הטעונים באהבה ובאכפתיות הזו, וזה גם מה שהשפיע עלינו לקום ולעזוב את המשפחה והחברים בארצות הברית ולנדוד עד יוון - מקום שבו יהודי בלבוש חסידי הוא לא מראה נפוץ במיוחד, להתמודד עם קשיי השפה והמנטליות, עם השגת מזון כשר ונתינת חינוך יהודי לילדינו - וכל זה רק בשביל לעזור לאנשים שכלל לא הכרנו אז.

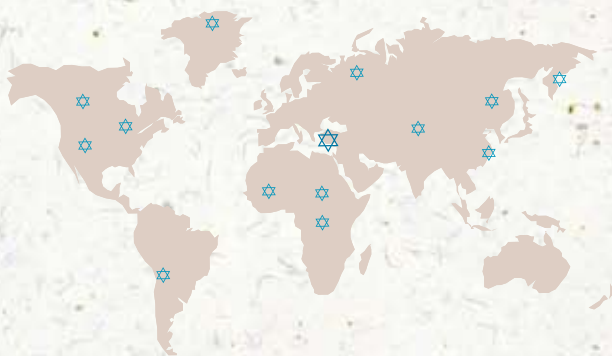
עדיין בקשר. הרב מנדל מקבל את שטר הדולר מהרבי

השליחות אינה מקצוע, היא משימה לחיים. הרבי לימד אותנו שאם יש יהודי בקצה העולם שאנו יכולים לעזור לו בגשמיות או ברוחניות, הרי תפקידנו וחובתנו לעשות זאת. ובאמת, כשבאים עם כל הלב, אנשים מרגישים ומעריכים את זה ואולי בכך טמון סוד ההצלחה האדירה של פעילות חב"ד ברחבי העולם.

ברגעים קשים - ולצדדי הם לא מעטים - אני יושב עם עצמי, מפרט את הבעיות על דף נייר ושולח למעונו של הרבי בברוקלין. או אז אני חש שהרבי לא עזב אותנו ועוזר לנו גם עכשיו, לא רק ברגש, אלא גם באופן מוחשי - פתאום הדברים מסתדרים, לרוב בדרכים לא צפויות בכלל. זה הדבר שנותן לי את הכוח להמשיך ולהתגבר על האתגרים.

כשמגיע יום ההילולה השנתי של הרבי ביג' בתמוז, הגעגועים מת- גברים. הרצון לשמוע איזו שיחה או התוודעות של הרבי, לזכות לחיוך ותנועת עידוד מטלטלת, ולקבל דברי חיזוק וברכה - חזק מתמיד. ובי- נתיים, עם כל הגעגועים, אנחנו ממשיכים בשליחותנו לעודד עוד יהודי להתחבר לשורשים, ולעשות את העולם מקום טוב יותר לחיות בו, עד לשלמות האמיתית והאופטימלית בגאולה השלמה.

הקשר היהודי

26.06.06, אתונה, יוון

הרב מנדל הנדל, שליח חב"ד לאתונה, יוון אוכלוסייה: 5 מיליון יהודים: 3,000 בית כנסת: אחד מוסדות יהודיים: גן ילדים, מקווה, בית ספר יהודי ובית אבות ליצירת קשר: אתר צעירי אגודת חב"ד - www.chabad.org.il

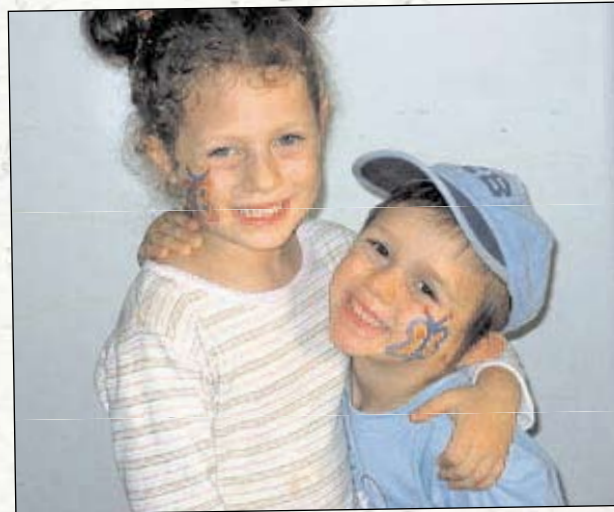
ילדים בשליחות

חנה היא בתנו הבכורה והשבוע חגגנו לה שישה אבי"ב. כשרק הגענו לשליחות ביוון היא הייתה תינוקת בת מספר חודשים בלבד, ולמעשה גדלה לתוך המ"צ יציאות המורכבת של השליחות. חנה לומדת ביחד עם אחיה אריה, בן הארבע, בגן הקהילתי היהודי שפועל באתונה.

אחד האתגרים בשליחות, ולדעתי גם הקשה ביותר, הוא הדאגה לחינוך הילדים שלנו. אנו המבוגרים יוצאים לדרך לאחר שגיבשנו לעצמנו השקפת חיים מסודרת, צברנו חוויות והתנסויות. אנו כבר יודעים מה השאיפות, המטרות והערכים שעליהם היינו רוצים לבסס את אורח חיינו. לילדים, לעומת זאת, חסרה התמיכה, העידוד והרגשת ה'ביחד' שיש לילד חרדי ממוצע מירושלים, מבני ברק, או מכפר חב"ד, כשכל החברים והמכרים מסביב מקיימים תורה ומצוות. חנה ואריה גדלים בסביבה שבה שמירת שבת וכשרות הם לא דברים המובנים מאליהם. מדי יום הם מצליחים להתמודד עם דילמות וניסיונות, שלא בטוח שאדם מבוגר היה מצליח להתמודד איתם בהצלחה.

אנו, בתור הורים, רוצים כמוזן לתת לילדינו את החינוך הטוב ביותר בכל האספקטים. הן במה שקשור לחברה - שידעו איך להתנהג בדרך

חנה ואריה מנרל. גדלים באווירה טובה דווקא

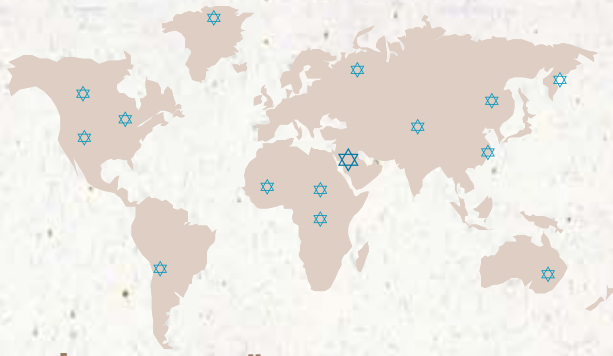
ארץ ולכבד את הבריות, והן במה שקשור לפן האמוני - לתת להם את הידע והרגש הנחוצים לאמונה באלוהים, על ידי לימוד התורה וקיום המצוות מתוך שמחה.

לפעמים זה מטריד אותנו, אמנם אנחנו עושים עבודת קודש, אבל האם זה נכון לדרוש כזה קורבן מהילדים?

באחת השבתות התארחו אצלנו מספר יהודים, ביניהם פסיכולוגית מארצות הברית. במהלך הארוחה שיתפנו אותה בדילמה הזו. התגובה שלה הייתה מאוד מעניינת: היא סיפרה כי מניסיונה, רוב הבעיות שיש היום להורים בגידול הילדים נובעות מכך שהם גדלים באווירה שבה הם מקבלים כל דבר שהם רוצים. זה מתחיל אמנם עם דברים קטנים, אבל בהמשך, כשהם מתבגרים, אין להם משמעת עצמית והם לא מוכנים לקבל "לא" כתשובה.

דווקא כשהילדים גדלים עם ערכים ויודעים שלא כל דבר אפשר ולא הכל צריך להיות כמו כולם, זה מגבש מאוד את הזהות ואת העצמאות שלהם ונותן להם כלים להתמודד עם החיים. איך זה עובד בשטח? על כך כפעם הבאה...

הקשר היהודי

02.07.06, כפר חב"ד, ישראל

הרב יוסף יצחק אהרונוב, כפר חב"ד, ישראל אוכלוסייה: 7 מיליון בני חב"ד: 230 סניפים מספר משתתפים בפעילות שנתית: למעלה ממיליון יהודים

עשייה חובקת עולם

שתיים-עשרה שנים חלפו מאז ג' בתמוז תשנ"ד, היום שבו הכתה בנו הבשורה המרה על הסתלקותו של הרבי מליובאוויטש. הבשורה זעזעה את העולם היהודי כולו, כי הרבי לא היה רבם של חסידי חב"ד בלבד. המוני יהודים בכל העולם קראו לו פשוט 'הרבי', בלי צורך לציין במי מדובר. כשם שקוראים לאבא.

למעשה, היהדות בת זמננו נושאת עליה את חותם אישיותו של הרבי. הוא ידע לחבר בצורה מופלאה את היהדות בת שלושת-אלפים השנים לבין האתגרים והבעיות של שליחי המאה העשרים. במשך יותר מארבעים שנות הנהגתו הצליח לדבר אל קשת אדירה ומגוונת של ציבורים, ולפלס דרך לליבותיהם של מיליוני יהודים בכל העולם, ותמיד באהבה ובדרכי נועם.

קשה להעלות על הכתב את כל תחומי החיים שבהם חסרה לנו נוכחותו הפיזית של הרבי. עצותיו הנבונות, חיובו החם והמעודד, דברי התורה וההגות הנפלאים, ששופכים אור חדש על כל מרחבי התורה. וכמוכן, הברכות שהביאו אליו המונים מכל קצות העולם, שהיו מוכנים לעמוד שעות בתור, כדי לקבל את הברכה מפי הצדיק.

ועם כל הכאב, שתיים-עשרה השנים הללו הוכיחו יותר מכול את עוצמתו של הרבי. בניגוד לתחויות הקודרות של "מומחים" למיניהם, מפעל חייו המרכזי, הלוא הוא מפעל השלוחים, הפועלים ברחבי העולם כולו

באבן הפינה לבית חב"ד חדש, והפעם במודיעין

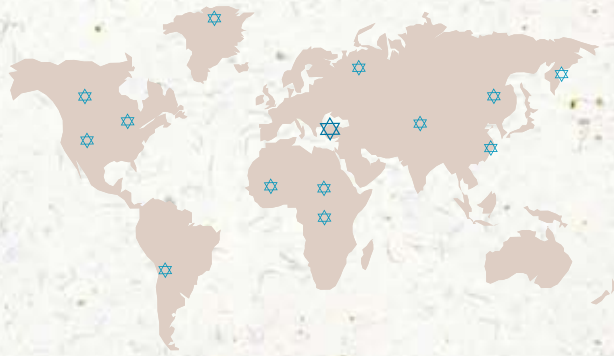
הגיע בשנים הללו לממדים אדירים, ולמעשה הכפיל ושילש את עצמו. הרבי הצליח להטמיע את תודעת השליחות והמסירות למען עם-ישראל גם בקרב דור צעיר, שאף לא זכה לראותו.

בשתיים-עשרה השנים הללו נפתחו מאות נקודות חדשות על מפת העולם. יותר מאלפיים זוגות צעירים הצטרפו לצבא השלוחים, בארץ ובעולם. מספרם של שליחי חב"ד בעולם מגיע כיום לכארבעת אלפים. הם הגיעו עד המקומות הנידחים ביותר והקשים ביותר. האנשים האלה מוכנים לוותר על הקרבה למשפחה, לחברה, לסביבה שבה גדלו, והדבר המרכזי שמעניק להם את הכוח הוא הידיעה שזה רצונו של הרבי.

כאן בארץ הוקמו בתקופה הזאת עשרות בתי-חב"ד חדשים. בניינים נבנו, מוסדות נחנכו ופרוייקטים הושקו. אחת לכמה שבועות אני זוכה להשתתף במעמד של הנחת אבן-פינה או חנוכת-בית על-ידי אחד מבתי-חב"ד. אנו רואים בשטח את הברכות של הרבי ואת הכוחות שהוא מעניק לשליחיו.

כל העשייה המבורכת הזאת אינה גורמת לנו לנוח על זרי הדפנה. כל עוד יש יהודי שזקוק לעזרה, כל עוד מתהלכים יהודים הכמהים למשמעות והשרויים במבוכה - נעשה הכול כדי להגיע אליהם. כל עוד לא התממשה משאת-חיי של הרבי - הגאולה האמיתית והשלמה וביאת המשיח - אות הוא שעלינו לעשות עוד. על-כן ג' בתמוז הוא לנו יום של התחזקות והגברת העשייה, ואנו בטוחים שהרבי מעניק לנו את כל הכוחות והברכות.

הקשר היהודי

11.7.06 11 אתונה, יוון

הרב מנדל הנדל, שליח חב"ד לאתונה, יוון אוכלוסייה: 5 מיליון יהודים: 3,000 בית כנסת: אחד מוסדות יהודיים: גן ילדים, מקווה, בית ספר יהודי ובית אבות ליצירת קשר: אתר צעירי אגודת חב"ד - www.chabad.org.il

היום הכי מאושר

כשחנה בתנו הבכורה הגיעה לגיל שלוש, הרגשנו שהי גיע הזמן להוציא אותה מהחממה המוגנת של הבית ולשלוח אותה לגן הילדים. לכאורה, בדיוק כמו מילוני הורים אחרים ברחבי העולם: אבל כשאתה נמצא בש' ליחות ביוון, שום דבר הוא לא פשוט וקל כמו שהוא נשמע או נראה.

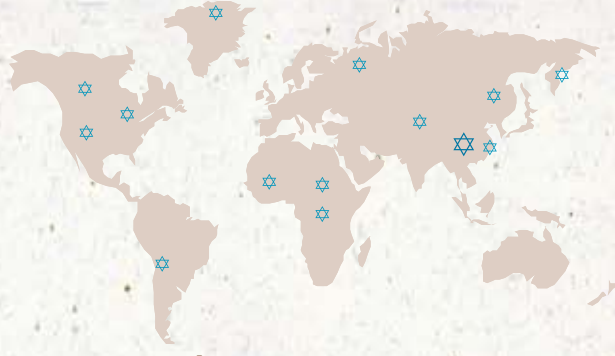
אמנם יש גן ילדים במסגרת הקהילה היהודית, אבל היינו בדילמה - כיצד תצליח חנה להסתדר עם שמירת הכשרות שכל כך חשובה לנו, ושחינכנו אותה להקפדה עליה מגיל 0? אמנם כל ילד מביא את ארוחת העשר שלו מהבית, אבל לפעמים יש בגן מסיבות, ימי הולדת או הזדמנויות שונות שבהן הגננת מחלקת לילדים סוכריות וממתקים, אשר לא תמיד נושאים חותמת כשרות מספקת. לשמחתנו, הגננות וכל צוות הגן הבינו את הבעיה ואף הציעו פתרון: בתחילת השנה שלחנו להם שקית ענקית עם סוכריות וממתקים כשרים ובכל פעם שחילקו משהו לילדים, הן נתנו לבתנו מהשקית הכשרה. ככלל, כמעט שלא ניתן להשיג ביוון מוצרים כשרים בחנויות, מלבד מוצרי יסוד שלגביהם יש מעט דרישות כשרות כמו פירות, ירקות, אורז,

הכי אוהבת את 'עוגת הבית'. חנה הנדל

פסטה וכדומה. את כל שאר המצרכים אנחנו צריכים לייבא מהארץ או מאיטליה. אחד הדברים הבודדים הכשרים למהדרין שדווקא כן מוכרים בסופרמרקט הוא עוגת הבית של אסם. יום אחד התקשרה אלינו אמו של אחד הילדים בגן וסיפרה שמחר היא חוגגת יום הולדת לבנה, ושאותה הגננות אמרה לה כי חנה יכולה לאכול רק מהעוגה הספציפית הזו, והיא רוצה לוודא שאכן כך הדבר. אמרנו שכן, והודינו לה על רגישותה והתחשבותה. למחרת חזרה חנה מהגן בשמחה ואמרה: "היום הוא היום הכי מאושר שלי. אמא של אלכסנדר קנתה עוגה כשרה, והייתי יכולה לאכול כמו כולם". היו לנו דמעות בעיניים. איזו גיבורה חנה שלנו, בכל פעם שיש איזו מסיבה, היא נאלצת להיות שונה מהשאר, ובכל זאת היא מקבלת את זה ככזו בגרות והבנה ואף פעם לא מתלוננת. כנראה חשיבות השמירה על כשרות כל כך הוטמעה בה, עד שכשהגענו לביקור אצל הוריי (אבי הוא רב בקהילת חב"ד במגדל העמק), משפחה חרדית למהדרין, שאלה חנה את נחמה אשתי בשקט, כדי לא לבייש אף אחד: "אמא, האוכל כאן כשר? מותר לאכול פה?".

הקשר היהודי

11.7.06 11 קטמנדו, נפאל

חני ליבשיץ קטמנדו, נפאל אוכלוסייה: מיליון תושבים יהודי הנודד: 20 אלף תרמילאים ישראלים פוקדים את העיר מדי שנה בני כנסת: אחד פד"מ שליחות: שש שנים

זמן להיות ביחד

אני יושבת על הספה הסגלגלה יחד עם מור, אושרית, נגה, טלי, לירון ואסנת. ראשינו נשענים בנוחות על הכריות המרופדות. השמש שוקעת מאחורי גבינו, מותירה פסים אדומים זוהרים על השמים הכחולים.

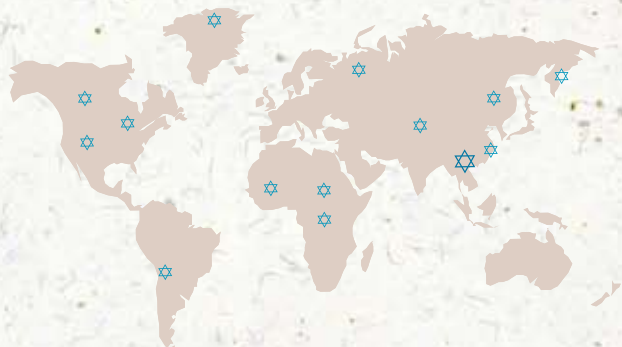
מדובר בבנות מקסימות ואיכותיות, רובן מגיעות מקיבוץ קטן בצפון הארץ. זוהי פחות או יותר הפעם הראשונה שבה הן משוחחות עם אישה דתית-חרדית. מטבע הדברים יש להן אינספור שאלות ולא מעט דברים שהיו רוצות להבין. כמו תמיד, אני שמחה על ההזדמנות שיש לנו כאן לנתץ סטיגמות ולחבר לבבות. אנו מנהלות שיחה עמוקה ומעניינת בבית חב"ד, כשבאמצע נכ' נסת קבוצה מאורגנת של מבוגרים שהגיעה לתור את נפאל בשמונה ימים, חלקם שעונים על מקלות הליכה מגולפים. הם מוחים את הזיעה ממצחם, לוגמים מהלימונדה הקרה שהגשתי ומתחילים לשוחח עמו. תוך כדי שיחה הם מנציחים במסרשת הווידאו שלהם את המקום ומספ' רים ששמעו הרבה על בית חב"ד בקטמנדו, וחיכו לבוא ולראות בעיניהם את ה'ביחד' המיוחד המתרחש בין כתליו. "הרבנית נמצאת כאן מדי פעם?", שואלת זהבה, מדריכת הקבוצה, את הבנות. הן מחייכות ומסבירות לה שזו שקיבלה את פניהם היא אשת

רק אהבה בין יהודים. מקיבץ שגרתני בבית חב"ד

הרב. חברי הקבוצה המבוגרת מביטים זה בזה בחוסר אמון מופגז. "הבנו שאת חלק מהצוות כמובן. אבל, משהו לא מסתדר פה", אומר אחד מהם לבסוף, "חשבנו שאת יחד איתן". "כמובן שאני ביחד איתן", השבתני בחיך, "אנחנו משוחחות כבר שעות ארוכות". "לא, לא, חשבנו שאתן חברות", הם אומרים. "אנחנו באמת חב'רות", השבתני. באותו רגע צלצל הטלפון. הרמתי את האפרכסת והי משכתי להקשיב בחצי אוזן לשיחה ביניהם. "אבל אתן לא דתיות, נכון?", הם שואלים את הבנות, "כי אנו רואים אתכן יושבות וצור' חקות איתה והיא ממש דתייה, רבנית, אז איך אתן מסתדרות?". אני שומעת את נגה מספרת שנסעה לטיול רחוק בקצה העולם ונחשפה למשהו קרוב כל כך, ושהלוואי שבארץ שלנו היה גם כך. אסנת מספ' רת שהיא נוכחה לגלות שהשנאה שלה לדתיים הייתה תולדה של חוסר ידע, ושכאן אין דבר כזה 'חילונים' או 'דתיים', אלא אהבה בין יהודים. אושרית ולירון מוסיפות שהן בכלל לא חשבו להגיע לבית חב"ד ורק כשראו שזו נקודת המפגש של המטיילים הישראלים, הן נכנסו ומאוז הן פה. ואני? למרות שכבר שמעתי את זה כל כך הרבה פעמים, אושר מצייף את לבי. אני יודעת שפסגת השאיפות של הרבי מלובביץ' הייתה שכולנו נשב יחד כתף אל כתף. אני חושבת בכאב על הארץ היפה שלנו, ושלו רק כרינו אוזן לזעקתו של האח, יכולנו לשמוע שאל ה'ביחד' שלנו הוא מתחנן. כי רק ביחד נוכל, במיוחד היום, יותר מתמיד.

הקשר היהודי

06.08.06, בנגוק, תיאלנד

הרב נחמיה בנגוק, תיאלנד אוכלוסייה: 12 מיליון יהודים: כ-300 משפחות יהודיות מתגוררות בתיאלנד. כחמה אלף מטיילים מישראל פוקדים מדי שנה את האזור בתי נכנסת: שניים בתי חב"ד. בנגוק, צאנז מאי וקורסמוי פד"מ שליחות: עשר שנים

מעטה ועד עולם

בסעודת ליל שבת האחרונה, ישבנו בבית חב"ד בבנגוק יחד עם כ-400 מטיילים וכרגיל נהגנו מאוירת שבת מאוד מיוחדת, עשינו קידוש אכלנו סעודת שבת ושרנו ביחד.

לפני שהתחלנו יחד לשיר את "שיר למעלות" אמרתי למשתתפים: "השיר הבא הוא פרק בתהילים. כולנו יודעים כמה כוח ועוצמה יש לאמירת תהילים, מדי שבת אנחנו נוהגים להקדיש את השיר הזה לחיילים היקרים שמוסרים את נפשם למען עם ישראל.

היום באופן מיוחד אני רוצה שנכוון גם על החיילים החטופים שישבו הביתה בריאים ושלמים, גם על החיילים שאכן נלחמים במסירות אין קץ לשמור על עם ישראל וארץ ישראל וגם על כל תושבי ישראל שיוכלו לחזור לבתיהם ולחיות בשקט ובשלווה."

כמובן גם הזכרתי למשתתפים את דבריו של הרבי מליובאוויטש שתמיד אמר שארץ ישראל זה המקום הכי בטוח בעולם ואסור לחשוש וכן עודד לעזור ולסייע לחיילים באמצעות הוספה במצוות ומעשים טובים לזכותם.

השירה שפרצה מהלב של כולם היתה פשוט מדהימה הסתכלתי סביבי וכל כך התרגשתי לראות את התפילה האמיתית הזו של כולנו, את הנקודה

ובנתיים בגבול הצפון-תפילין להצלחת חיילי צה"ל

היהודית הזו שכל כך מאחדת אותנו ומגלה לנו כמה עם ישראל חי ואף אחד לא יוכל לנצחנו בעו"ה.

מדי שבת, עם סיום קבלת השבת ההמונית, נשארים אלו שלא ממחרים וממשיכים את האווירה הנפלאה. אני עובר בין המשתתפים ולכל אחד יש אפשרות לספר סיפור, להגיד דבר תורה, לשתף את המשתתפים בהחלטה טובה שהחליט או לבחור שיר מ"שירון".

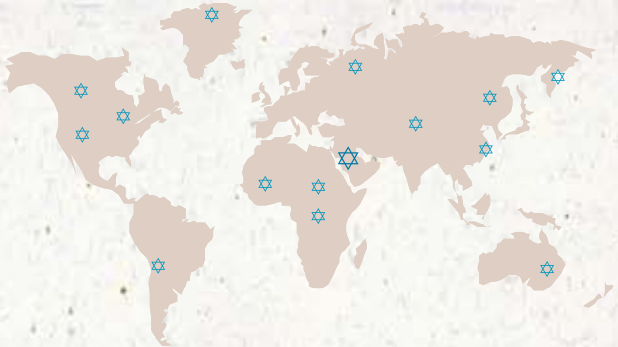
השבת נשארו קבוצה של כ-70 מטיילים ששיתפו אותנו בחוויות מה"טיול, בספורים מעניינים ובכל מיני החלטות טובות.

אחת המשתתפות התרגשה מאוד ועם דמעות בעיניה אמרה אני מבקשת אם אפשר לחזור שוב על "שיר למעלות" כי אחי כרגע נמצא בעוזה ואני מאוד דואגת לו. כמובן ששרנו שוב מכל הלב.

בהמשך הסבב התנצל אחד הבחורים וביקש שנשיר שוב את "שיר למעלות" כי הוא מכיר אישית את אחד החטופים וחשוב לו להוסיף תפילה לזכותו. וכך שרנו בפעם השלישית.

קרוב לשעה שתיים לפנות בוקר, כשעמדנו לסיים, אמרתי לנוכחים שכל מי שישב כאן היום ראה איך עם ישראל כולו הוא בעצם משפחה אחת גדולה. כל מי ששומע את התפילות המדהימות שמגיעות מעומק הלב כאן ובכל מקום בעולם, יודע בודאות שהתפילות יתקבלו, וגם אם בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו - בטוח שהקב"ה יצילנו מידם ויביא לנו שקט ושלווה אמיתיים בביאת משיח צדקנו בקרוב.

הקשר היהודי

09.08.06, מלחמה בצפון

מוני אנדר, כפר חב"ד, ישראל אוכלוסייה: 7 מיליון בני חב"ד: 230 סניפים מספר משתתפים בפעילות שנתית: למעלה ממיליון יהודים

לדעת למצוא בכל מקום

יש משהו בטענתם של אנשי הצפון שמקו חיפה ודרומה זו כאילו מדינה אחרת. אמנם כולנו חווים את המלחמה ואת קשייה, אבל רק כשאתה מגיע לצפון אתה באמת קולט מה עובר על האנשים.

ביום רביעי בשבוע שעבר יצאתי לצפון בתוך חור"ל של צעירי חב"ד, שמשמיתה לשמח ולעודד את החיילים. החימוש שלנו כולל בקבוקי מים וממתקים לחיילים, חוברות כים של קריאת שמע ותהילים, וכמובן תפילין.

בכניסה לגזרת אביבים מחסום של משטרה צבאית - אין כניסה לאורחים. עשרות צוותי שידור מכל העולם עומדים במחסום ומחכים לאישור כניסה לשטח שממאן להגיע. האונה למהדורת החדשות מספקת את הסיבה לסגירת השטח - לחימה קשה, חיילים הרוגים.

אבל אנחנו לא עוד צוות שידור, אנחנו חב"דניקים. כמה טלפונים, והקצינים מאפשרים לנו כניסה לשטח. על כביש אספלט רגיל, מהסוג שעליו נוסעות מדי יום אלפי מכוניות עומדים עכשיו 'רכבים' שונים לחלוטין. עשרות טנקים, מגח"ים, ורכבי הנדסה קרבית. מאות לוחמים נמצאים באזור. אחד מהם צועק: "חבר'ה, החב"דניקים הגיעו". אנחנו מחלקים מים וממתקים וספרוני תהילים, ומיד נוצר תור להנחת תפילין.

תהילים בקנה ותפילין בצריח. צעירי חב"ד בגבול הצפון

קטיישה נופלת מאחורינו. את הפעילות מלווים רעמי היציאות של פגזי סוללות התותחנים.

סרן צעיר מהשריון, שעל פניו ניכר שהוא ער כבר יותר מעשרים וארבע שעות ברציפות, מחייך אלינו ואומר: "לא ייאמן איך אתם מצליחים למצוא אותנו בכל מקום. המזל שלנו הוא שהחיזבאללה לא עובד כמוכם..."

משם אנחנו ממחרים לקריית-שמונה. מנהל בית חב"ד המקומי, הרב יגאל ציפורי, כמעט נופל מהרגליים. הוא ועמיתיו, שליחי חב"ד בערי הצפון, הם עכשיו הכתובת לאוכלוסייה שנשארה שם. מדי יום יוצאות ממטה צעירי חב"ד בכפר חב"ד שתי משאיות קירור ובהן ארבעים אלף כריכים עבור התושבים. פעילי חב"ד עוברים ממקלט למקלט, מביאים אוכל וציוד חיוני אחר, ומעודדים את התושבים.

ושוב, אינה דומה שמיעה לראייה. אתה נכנס למקלט בקריית שמונה, ורואה את הילדים שמטפסים על הקירות מרוב שעמום. בא לך לצעוק לתושבי המרכז: הציפו אותם במשחקים ובספרים. בואו והעסיקו את הילדים. שחקו איתם, שירו איתם, עזרו להם. הרב ציפורי משווע לכל יד תומכת ועוזרת. זה לא צחוק, זו מלחמה.

לזכות

הרה"ח פינחס-יוסף בן דבורה
ומרת חיה-רבקה בת שושנה

יעזור הקב"ה ויזכו לאורך ימים ושנים טובות,
מתוך רוב נחת חסידי מכל יו"ח

לזכות

הרה"ח ישעיה-זלמן בן שרה
ומרת רבקה-גיטל בת בתיה

יעזור הקב"ה ויזכו לאורך ימים ושנים טובות,
מתוך רוב נחת חסידי מכל יו"ח

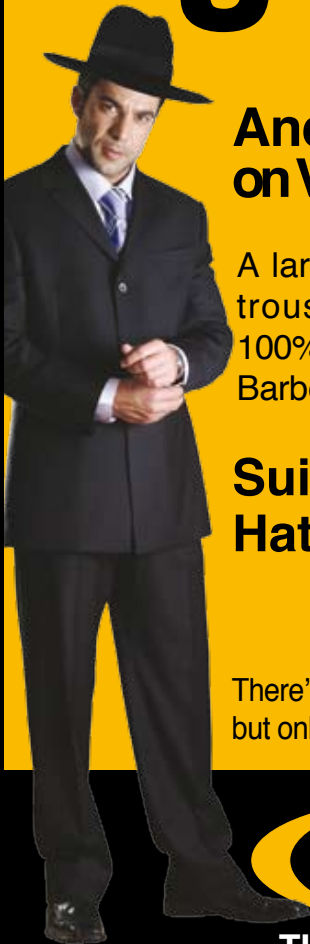

לזכות ולרפואת

מרת שרה בת רבקה-זיסל

ישלח לה הקב"ה רפואה שלמה לכל אבריה וגידיה,
למעלה מדרך הטבע, ותזכה לרוב נחת חסידי מכל יו"ח

Suit Yourself At The Right Place

And get a **\$100 discount** on Vitale Barberis collection

A large collection of suits, Sirtuk's and trousers made with italian fabric's 100% fine wool super 110-130 from Vitale Barberis Canonico. Valid until Elul 5767.

Suit, Sirtuk's, Dress Shirts, Hats, Shoes and Accessories.

There're many stores in Israel but only one place for you!

10% SPECIAL DISCOUNT FOR SHLUCHIM

המקום הנכון באופנה

THE RIGHT PLACE

Jerusalem: 4 Shamgar St. Romema, Tel: (02) 538-9179
Kfar Chabad: Industrial Area (across from train station) Tel: (03) 960-6704
Open: sun-thu 10am-9pm, fri. 9:30am-1:30pm. free parking. VAT=TAX REFUND.